

فاجعه سوپسید

بررسی تاثیرات منفی سوپسید فرآورده های نفتی بر توسعه و پیشرفت اقتصادی

به قلم:

مهندس محمد حسن قدیری ابیانه

منتشره در روزنامه ایران طی 30 شماره

اسفند 1373

تحت عنوان:

نقدی بر سوپسید

WWW.GHADIRI.IR

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فاجعه سوبسید

- 1- نکته هایی از زبان نویسندگان
- 2- مقدمه
- 3- فاجعه سوبسید
- 4- ماهیت سوبسید
- 5- اظهارات سفیر انگلیس
- 6- توطئه سوبسید
- 7- میزان سوبسید
- 8- عوارض سوبسید
- 9- منافع ملت
- 10- عواقب گرانی فرآورده های نفتی
- 11- شاخصه های قدرت
- 12- توطئه غرب
- 13- آینده ای روشن
- 14- بررسی آمار
- 15- ملاک محاسبه آمار
- 16- نفت خام
- 17- قیمت بنزین
- 18- هرباک بنزین
- 19- نگاهی گذرا به برخی عوامل و موانع توسعه اقتصادی در ایران
- 20- آزاد راه
- 21- اتوبوس و سوبسید
- 22- کوه سوبسید
- 23- شهر سوبسید
- 24- دانشگاه و سوبسید
- 25- مدرسه و سوبسید
- 26- شما به جای دولت
- 27- مهار سوبسید
- 28- کشاورزی سوبسید
- 29- کشت و سوبسید
- 30- برق و سوبسید
- 31- یکصد سد
- 32- جدول سوبسید
- 33- شور و شیرین
- 34- جنگ آب
- 35- مهار کرخه
- 36- جبران سوبسید
- 37- لمس سوبسید
- 38- خانواده و سوبسید
- 39- خانواده بزرگ
- 40- جنگ روانی
- 41- منافع سرشار

بسمه تعالی

نکته هایی از زبان نویسنده

مقاله حاضر را در سال 1373 تالیف نمودم و در اختیار روزنامه ایران قرار دادم که در اسفند 1373 آغاز به چاپ آن طی 30 شماره شد.

در آن زمان هنوز واژه یارانه برای سوبسید انتخاب نشده بود.

وقتی اولین مقاله ام را در مرداد 1373 در روزنامه اطلاعات در دو شماره مفصلاً چاپ کردند، عکس العمل ها تعجب آمیز بود. کسی پیدا شده است که علناً بر ضد عدالت اجتماعی سخن به میان می آورد و از آن دفاع می کند. در آن زمان پرداخت یارانه مساوی با عدالت اجتماعی تلقی می شد و صحبت از حذف یارانه ها تفکری ضد مردمی تلقی می گردید.

والدینم قسم می دادند که نام خویش را پای مقالاتم ذکر نکنم و می گفتند تو را خواهند کشت.

روزنامه های اطلاعات و ایران لطف بزرگی کردند که این مقالات را به چاپ رساندند، گرچه صدها نفر برای توقف این مقالات ضد عدالت محور! به آنها تلفن می زدند و تماس می گرفتند. همین تماس ها موجب شد از شماره 30 الی 40 را در یک شماره چاپ کنند و خود را از اعتراضات رهایی بخشند.

دوستان بسیاری دلسوزانه مرا از نگارش این مقالات نهی می کردند و عده دیگری به تمسخر روی آورده بودند.

قبل ماجرای شهادت ادواردو آنیلی سوپر میلیاردر ایتالیایی که شیعه و سپس به دست صهیونیستها به شهادت رسید، بسیاری مرا به مخالف سوبسید می شناختند.

وقتی برای مجلس ششم از حوزه شهرستان نطنز نامزد انتخابات برای مجلس شورای اسلامی شدم باز هم در سخنرانی های خود بر ضرورت حذف یارانه ها تاکید می کردم. به من گفته می شد اگر می خواهی رای بیاوری باید شعار معکوس را سر بدهی و از ارزانتز شدن و یا حداکثر از تثبیت قیمتها دم بزنی. بسیاری از همولایتی هایم در ابیانه از دادن رای به من خودداری کردند زیرا در جریان مواضع من بودند و دفاع از حذف یارانه ها را نشانه بی توجهی به مردم تلقی می کردند و هنوز هم که مرا می بینند (بعد از هدفمند سازی یارانه ها) می گویند که آخر کار خود را کردی. البته هم اکنون از طرح حمایت می کنند.

در وزارت امور خارجه همکارانم می گفتند از کی تا حالا کارشناس اقتصادی شده ای؟

من هم نه تنها از نوشتن مقالات صرفنظر نکردم بلکه بر تعداد آن افزودم و مرتبا در مجالس مختلف و دانشگاه ها سخنرانی می کردم.

در بازگشت از ماموریتم در مکزیک به عنوان سفیر در سال 1389 وقت زیادی برای آگاه سازی افکار عمومی در مورد یارانه ها اختصاص دادم و با دهها سخنرانی و صدها مصاحبه و مقاله به یاری دولت شتافتم و به اذعان مسئولین رسانه ها با توجه به مثالها و مقایسه ها، این مصاحبه ها را بسیار موثر و روشنگر ارزیابی می کردند. این در حالی است که هیچ ماموریتی از طرف هیچ یک از ارگانها در این ارتباط نداشتم.

امروز نیز خوشحالم که طرح هدفمند سازی یارانه ها اینک مورد توافق همه جناح و نیز نخبگان و عموم مردم می باشد هر چند در مورد نحوه اجرایی شدن آن اختلافاتی وجود دارد.

آمارهای مندرج در مقاله همگی مربوط به سال 1373 می باشد و متأسفانه به دلیل اجرایی نشدن هدفمند سازی یارانه ها طی سالهای طولانی قبل فرصت های زیادی از دست رفت. 17 سال از درج این مقاله گذشته هاست. اگر 17 سال قبل اقدام به هدفمند سازی یارانهها نموده بودیم امروز با ایران بسیار پیشرفته تری مواجه بودیم.

اینک نیز معتقدم هر مقدار که در هدفمند سازی تاخیر کنیم فرصت های بزرگی را از دست خواهیم داد. من برای این سلسله مقالات عنوان "فاجعه سوبسید" را برگزیده بودم ولی دوستان روزنامه ایران عنوان "نقدی بر سوبسید" را ترجیح دادند. توجه شما را به این مقاله یا به عبارتی سلسله مقالات نقد سوبسید جلب می نمایم.

دکتر محمد حسن قدیری ابیانه

اردیبهشت 1390

مقدمه

بسمه تعالی

فاجعه سوبسید

فاجعه سوبسید عنوان کلی سلسله مطالبی است که در مورد سوبسید مواد سوختی و انرژی زای نفتی توسط مهندس محمد حسن قدیری ابیان به رشته تحریر در آمده است.

در این مقاله تلاش شده است با انجام مقایسه هایی با آنچه مردم با آن سرو کار دارند، ابعاد واقعی سوبسید، روشن و ملموس گردد و فعالیتهایی که میتواند با اختصاص این سرمایه در جهت سازندگی صورت گیرد، تشریح شود. مطالب را به دقت بخوانید و محاسبات انجام شده را باور نکنید، قلم به دست گیرید و خود آن را محاسبه کنید، آنگاه به ابعاد فاجعه سوبسید پی خواهید برد.

در قسمتهای مختلف مقاله از زوایای مختلف، موضوع سوبسید مواد سوختی و انرژی را مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. مطالب را دنبال کنید و در پایان نظرات خویش را مکتوب کرده برای روزنامه ارسال دارید.

مقایسه هایی که در خصوص موضوعات مختلف صورت گرفته در رابطه با موضوعات دیگری که با آن سرو کار دارید و آشنا هستید انجام دهید، اگر آنرا جالب یافتید، برای روزنامه ارسال دارید.

روزنامه ایران

ماهیت سوبسید

کاربرد سوبسید در جهان

یکی از مسائل اقتصادی بحث انگیز در میان مردم و نیز در بین کارشناسان امور اقتصادی، مبحث سوبسید و عوارض ناشی از حفظ یا حذف آن است. اصولاً اختصاص سوبسید از سوی دولتها در بسیاری از کشورها رایج است و از آن برای جهت دادن به اقتصاد کشور خود استفاده می‌برند.

سوبسید در غرب

در کشورهای پیشرفته سوبسید برای تشویق به تولید بیشتر و ترغیب صادرات، صورت می‌گیرد و منبع ایجاد درآمد برای دولت به منظور تامین سوبسید، افزایش مالیات بر مصرف می‌باشد. این کشورها بدین طریق، با افزایش مالیات بر مصرف، هم مصرف در داخل کشور را محدودتر می‌کنند و هم به خرج مصرف‌کنندگان داخلی با اختصاص سوبسید به تولیدات و صادرات، موجبات رشد اقتصادی کشور و تسخیر هر چه بیشتر بازارهای جهانی را فراهم نموده برای کشور خویش اعتبار و احترام بیشتری را به ارمغان می‌آورند و بر نقش خویش در ترسیم سیاستهای جهانی می‌افزایند، قابل توجه آنکه این کشورها با اتخاذ چنین روشهایی در دوران سختی و تنگدستی، رفاه امروزه کشور خویش را تامین نموده و در شرایط فعلی نیز علی‌رغم رفاه حاصله همان راه را ادامه می‌دهند.

اظهارات سفیر انگلیس

آنتونی پارسونز آخرین سفیر انگلیس در رژیم شاه که پس از 5 سال سابقه در سفارت و فقط 5 روز پس از فرار شاه از کشور ایران را ترک کرد در کتاب خود تحت عنوان "غرور و سقوط" اظهارات خود را در سال 1974 میلادی (1352 شمسی) خطاب به بازرگانان انگلیس و کسانی که دست اندر کار تجارت و معامله با ایران بودند، به شرح ذیل به رشته تحریر درآورده است:

"اولین کاری که اینجا می‌کنید این است که تا می‌توانید کالاها را بفروشید و فقط در صورتی سرمایه‌گذاری کنید که برای فروش

کالا هایتان چاره ای جز این کار را نداشته باشید اما اگر مجبور باشید در اینجا سرمایه گذاری کنید به میزان حداقل ممکن سرمایه گذاری نمایید و صنایعی را انتخاب کنید که قطعات و لوازم آن از انگلستان وارد شود، مانند صنایع موتناژ که در واقع سوار کردن قطعات صادراتی انگلیسی در ایران است. در این محدوده و با توجه به این نکات من معتقدم که ایران یکی از بهترین بازارهایی است که شما می توانید برای مصرف کالاهای خود در جهان سوم پیدا کنید."

اظهارات سفیر انگلیس که در اوج روابط حسنه انگلیس با رژیم شاه بیان شده است، نشان دهنده ماهیت سیاست انگلیس نسبت به ملت ایران و سایر ملل جهان سوم می باشد. مسلماً توصیه مقامات انگلیسی به کسانی که مسوولیت طراحی و سازماندهی امور قانونگذاری، اقتصادی، گمرکی، تبلیغات و ... ایران را به عهده داشته اند نیز در راستای همین سیاست بوده است.

انگلستان این سیاست را در رابطه با همه ملتها و کشورهای جهان سوم اعمال می کرده است. سوق دادن سوبسید در جهت گسترش مصرف در ایران، توطئه غرب در راستای همان هدفی است که سفیر انگلیس به آن اعتراف کرده است.

توطئه سوبسید

محورهای سیاستهای اقتصادی غرب در کشورهای جهان سوم

غربیها برای اینکه سلطه خویش را بر کشورهای اسلامی تحقق بخشیده و این سلطه را پایدار نمایند، با اعمال نفوذ در دستگاههای حاکمه کشورهای اسلامی، در طراحی سیاستهای اقتصادی و اجتماعی، روشهایی را مطلوب جلوه داده و اعمال کردند که بر وابستگی این کشورها بیافزاید و آنان را مصرف زده کرده و از رشد اقتصادی باز دارد.

یکی از اهداف مهم انجام اصلاحات ارضی یا به اصطلاح انقلاب سفید، تضعیف تولیدات داخلی به ویژه جهت ضربه زدن به کشاورزی بود که وابستگی غذایی ایران به غرب را به دنبال داشت.

آنها مي خواستند که ما حتي براي خوراک و گندم خود نيز نياز مند به فروش نفت باشيم تا اين وابستگي هم تضميني براي ادامه جريان نفت به غرب و هم اهرم فشار قوي در دست آنها عليه ملت ما باشد.

در زمان رژيم گذشته سياست پرداخت سوبسيد در جهت افزايش مصرف و واردات و به ضرر توليدات داخلي و صادرات به اجرا درآمد.

تلاش غرب براي ايجاد نياز دائمي ايران و ساير کشورهاي اسلامي به صادرات نفتي و از جمله براي تضمين جريان نفت به سوي غرب بود و اين علاوه بر تدابير سياسي و نظامي بود که به همين منظور اتخاذ کردند.

براي تحقق اين امر سياستهاي مختلفی در مورد اين کشورها، به ویژه ايران به کار گرفته شد که برخي از اين تدابير به شرح ذيل مي باشد:

* ضربه زدن به توليدات کشاورزي و وابسته کردن هر چه بيشتر کشور به واردات اين محصولات از خارج

* افزايش مصرف گرایی ناشي از اختصاص سوبسيد به مصرف کنندگان

* تغيير الگوي مصرف و افزايش انتظارات مردم بدون توجه به ميزان امکانات

* مقابله با فرهنگ کار و تضعيف وجدان کاري

* تنظيم مقررات و امکانات سيستم گمرکي و بنادر ايران در جهت تسهيل واردات

ميزان سوبسيد

سوبسيد مواد نفتي

سوبسيد مواد سوختي و انرژي زا در ايران به صورت يك فاجعه در آمده است. روزانه حدود معادل 2 ميليون و 200 هزار بشکه نفت خام به صورت بنزين، گازوئيل، نفت سفيد، مازوت، گاز و... به عنوان مواد سوختي و انرژي زا در ايران به مصرف مي رسد. اين مقدار نفت خام يا احتساب بشکه هاي 13/5 دلار قيمتي در حدود 11 ميليارد دلار در سال دارد، در حالي که قيمت هر بشکه نفت خام حدود 16 دلار مي باشد. سوبسيدي که عملاً به مواد سوختي و انرژي زا تعلق مي گيرد حداقل برابر است با قيمت نفت خام به علاوه هزينه تصفيه و توليد

فرآورده های نفتی که این مقدار تقریباً نزدیک به درآمدهای سالانه کشور از فروش نفت خام می باشد.

هیچ کشوری این مقدار از درآمد خود را به صورت سوبسید به مصرف نمی رساند، یا لاقلاً آن را به عنوان سوبسید مواد سوختی اختصاص نمی دهد، بلکه بسیاری از کشورها منجمله کشورهای غربی همان طور که ذکر شد فقط در جهت حمایت از تولیدات و صادرات (و فقط در برخی موارد محدود به مصرف کنندگان) سوبسید می دهند و همه یا عمده مبلغ لازم برای تامین بودجه سوبسید را از بستن مالیات بر مواد مصرفی به ویژه مواد سوختی تامین می کنند.

سوبسید عامل مهاجرت به شهرها

یکی از علل عمده مهاجرت روستاییان به شهرها و همچنین مشکلاتی که این مهاجرت ایجاد می نماید، ناشی از مصرف سوبسید در مراکز مصرف (شهرها)، آن هم با این درصد بالا از درآمدهای کشور می باشد. چنانچه بخواهیم جلوی مهاجرت بی رویه روستاییان به شهرها را بگیریم و بلکه موجبات بازگشت آن عده که به شهرها مهاجرت کرده اند و به کارهای زاید مشغولند فراهم آوریم، باید در سیاست پرداخت سوبسید، تجدید نظر کرده و سوبسیدها را به مراکز تولید به جای مراکز مصرف اختصاص دهیم.

عوارض سوبسید

عامل عدم استفاده از سایر منابع انرژی

علت عدم رشد استفاده از انرژی خورشیدی در کشور با وجود اینکه بیش از نیمی از کشور تقریباً در تمامی طول سال در معرض تابش نور خورشید است، تعلق سوبسید به مواد نفتی است که قیمت آن را بیش از اندازه ارزان کرده است و لذا استفاده از انرژی خورشیدی را ظاهراً گرانتر از مواد سوختی سوبسیددار، ساخته است. همچنین عدم رشد استفاده از انرژی بادی و سیستم بیوگاز نیز به همین دلیل است.

انرژی خورشید و بیوگاز

سیستم بیوگاز که در چند کشور به طور موفق مورد استفاده قرار گرفته و انرژی مورد نیاز روستاها و بسیاری از مراکز دیگر را تامین کرده است، فواید بسیار دیگری نیز دارد. علت اینکه استفاده از این سیستمها در ایران رشد نکرده است اختصاص سوبسید به مواد نفتی است، اگرچه هزینه استفاده از این سیستمها کمتر از نرخ واقعی و بین المللی نفت می باشد ولی از قیمت عرضه نفت سوبسیدار، گرانتر است.

مشکلی که بیوگاز با آن مواجه است عیناً در مورد انرژی خورشیدی نیز صدق می کند. علی رغم اینکه بخش مرکزی و جنوبی ایران تقریباً تمام سال در معرض تابش مستقیم نور خورشید قرار دارد، استفاده از این انرژی عظیم و تمام نشدنی خورشیدی در ایران فواید بسیاری به همراه دارد که به دلیل قیمت مواد نفتی سوبسیدار از رشد لازم برخوردار نبوده است.

چنانچه نفت در ایران به قیمت واقعی عرضه شود، استفاده از انرژی خورشیدی، بادی و سیستم بیوگاز به سرعت رشد خواهد کرد و جایگزین بخشی از مصرف نفت به عنوان سوخت خواهد شد.

اعتیاد به سوبسید

تغییر سیاست سوبسید، لازمه توسعه

از دیگر آثار منفی پرداخت سوبسید به مواد سوختی و انرژی را ایجاد اختلال در تشخیص مزیت‌های طرح‌های اقتصادی است. یکی از تحولات لازم برای فراهم کردن زمینه رشد و توسعه اقتصادی کشور، تغییر در سیاست‌های جاری در خصوص چگونگی و میزان پرداخت سوبسید است. ضروری ترین تغییر در پرداخت سوبسید، پرداخت سوبسید به تولیدات و صادرات به جای پرداخت آن به مصرف و واردات است.

اعتیاد کشور به سوبسید

متأسفانه اقتصاد کشور تا حد زیادی به سوبسید معتاد شده است. ترك اعتیاد در این مورد امری ضروری است، لیکن همان طور که دوران ترك اعتیاد به مواد

مخدر درد آور است، ترك اعتياد به سوبسيد نيز سختي دارد، سختي اي كه لازمه رهايي است. راه نجات ملت و اقتصاد کشور ترك اعتياد به سوبسيد (براي مصرف) است.

متاسفانه آنچه در مورد مبحث سوبسيد نزد افكار عمومي مطرح است، موضوع حذف سوبسيد مي باشد. حذف سوبسيد بدان معني نيست كه اين سرمايه، صرف رشد اقتصادي کشور و صرف رفاه مردم نشود و منافع آن به مردم نرسد، مساله اين است كه اتخاذ چه روشي براي صرف اين سرمايه عظيم بيشتر به نفع ملت است و نتيجه بهتري براي حال و آينده مملكت به دنبال دارد. بنا بر اين بايد مردم را با آنچه كه مي تواند جايگزين سوبسيد شود آشنا كرد.

جايگزين سوبسيد

ارزش نفت خام مورد نياز براي تامين مصرف يك سال کشور، حدود 11 ميليارد دلار مي باشد كه با ارز 175 تومان ارزشي معادل 2 هزار ميليارد تومان دارد.

گرچه ميزان واقعي سوبسيد بسيار بيش از اين مبلغ است و شامل هزينه هاي تصفيه و توليد فرآورده هاي نفتي نيز مي گردد، ليكن بامبلغ 2 هزار ميليارد تومان (سوبسيد يك سال) مي توان يكي از اقدامات زير را به عمل آورد:

- 1- ساخت جاده آسفالته 11 متری برابر دور کرده زمین
- 2- تامين هزينه ساخت يك ميليون آپارتمان 80 متری (بدون احتساب قيمت زمین)
- 3- تامين هزينه ساخت 2 ميليون آپارتمان 40 متری مناسب زوجهاي جوان (بدون احتساب قيمت زمین)
- 4- خريد 200 هزار دستگاه اتوبوس سوپر دولوكس (شرکت واحد تهران 4000 اتوبوس دارد)
- 5- تامين هزينه ساخت ساختمان دانشگاه براي 2 ميليون دانشجو (80 برابر دانشگاه تهران)
- 6- ساخت 11 هزار كيلومتر آزاد راه 4 بانده
- 7- ساخت 2000 كيلومتر تونل ماشين رو در كوه با تجهيزات كامل تهويه هوا و روشنائي
- 8- ساخت 2000 كيلومتر پل نظير پل كلارك كرج

- 9- خرید يك ميليون و صد هزار دستگاه تراكتور (هر روستا 18 تراكتور)
- 10- مهار آبهاي كه به دريا مي ريزد و دستيابي به مجموع دستاوردهاي ذيل:
- الف: مهار 9/5 ميليارد متر مكعب آب شيرين كه اينك به دريا مي ريزد و....
- ب: آبياري و زير كشت بردن 666 هزار هكتار اراضي خشك و..
- ج: بهبود آبياري زمينهاي كشاورزي موجود
- د: تايمين آب شهري و روستايي 18 ميليون نفر و ...
- ه: ايجاد نيروگاههاي آبي يا ظرفيت 3777 مگاوات ساعت برق (برابر مصرف برق 3/7 ميليون خانه)
- قابل توجه آنكه با انجام هر يك از پروژه هاي فوق الذكر براي بيش از يك ميليون نفر اشتغال ايجاد مي شود.

فاجعه سوبسيد

بر اساس برآورد به عمل آمده زلزله سال 1369 استانهاي گيلان و زنجان كه به عنوان يك فاجعه ملي و بين المللي محسوب مي گردد حدود 61 ميليارد تومان خسارت مالي به بار آورد.

ميزان يك سال سوبسيد مواد نفتي و انرژي را حدود 32 برابر اين مبلغ است به عبارت ديگر خسارت پرداخت سوبسيد مواد نفتي براي اقتصاد و توسعه كشور همانند اين است كه هر 11 روز زلزله اي به قدرت زلزله سال 1369 گيلان و زنجان با آن همه خسارت رخ دهد.

جايگزيني سوبسيد

متاسفانه براي مردم روشن نيست، ميزان سوبسيدي كه به مواد سوختي و انرژي ز تعلق مي گيرد چقدر زياد است و در صورت صرف اين سرمايه عظيم در ساير امور چه تحول مثبت چشمگيري در توسعه اقتصادي كشور و رفاه مردم ايجاد مي گردد.

همان طور که گفته شد سوبسید سالانه مواد نفتی خیلی بیشتر از 11 میلیارد دلار (با ارز رسمی 175 تومان حدود 2 هزار میلیارد تومان) است لیکن با احتساب همین مبلغ به عنوان سوبسید می توان کارهای عظیمی انجام داد.

درباره سوبسید مواد سوختی و انرژی را آیا مردم می دانند که:

* سوبسید دو سال مواد سوختی و انرژی را معادل هزینه ساخت تمامی خانه های تهران و کرج و حومه های این دو شهر (بدون احتساب قیمت زمین) است.

* آزاد راه 4 باند تهران به شمال که در حال حاضر 198 کیلومتر است و با ایجاد 33 کیلومتر تونل در درون کوه و 5 الی 6 کیلومتر پل فاصله تهران تا شمال به 130 کیلومتر تقلیل می یابد. هزینه ساخت این آزاد راه 150 میلیارد تومان است که معادل سوبسید 27 روز می باشد.

* با سوبسید 6 روز میتوان هزینه ساخت تونل 33 کیلومتری را با تجهیزات کامل روشنایی و تهویه از این سو به آن سوی رشته کوه البرز تامین کرد.

* با هزینه سوبسید یک روز می توان ارتباط جاده ای بین دو شهر (با فاصله 109 کیلومتر) را تامین کرد.

* سوبسید یک ساعت مواد سوختی و انرژی را برابر با قیمت 23 دستگاه اتوبوس، یک روز برابر با قیمت 547 دستگاه اتوبوس، یک هفته برابر با قیمت 3847 دستگاه اتوبوس و یک ماه برابر با قیمت 16666 اتوبوس می باشد.

* با سوبسید یک روز می توان هزینه ساخت یک پل هوایی به طور حدود 5/5 کیلومتر را تامین کرد

* با سوبسید یک روز می توان (بدون احتساب قیمت زمین) هزینه ساخت دستگاه برای 5479 دانشجو را تامین کرد.

* هزینه ساخت ساختمان دانشگاهی با ظرفیت مجموع دانشگاه تهران و دانشگاه شهید بهشتی با سوبسید یک هفته مواد سوختی و انرژی را تامین می شود.

* به جای پرداخت سوبسید نفت میتوان در هر ساعت 11 مدرسه و در هر روز 273 مدرسه ساخت.

سد و سوبسید

* با اختصاص سوبسید مواد سوختی به مدت یک سال برای مهار و استفاده از آب می توان برق تولیدی کشور را حدوداً به سه برابر مجموع ظرفیت تمامی نیروگاههای آبی کشور رساند.

* با سرمایه گذاری معادل یک سال سوبسید مواد سوختی و انرژی زا در مهار و استفاده از آبهایی که امروزه به هدر می رود می توان هر روز 10 مگاوات ساعت برق آبی (معادل 5 سد مهاباد) به دست آورد.

* با اختصاص سوبسید یک سال می توان مقدار آبی را که بیش از 45 برابر ظرفیت سد کرج است (و اکنون به اقیانوس می ریزد) مهار نموده و 47 برابر سد امیر کبیر، برق تولید کرد.

* با صرف سوبسید دو سال و سه ماه می توان به طور دائم هر هفته به اندازه دو برابر ظرفیت کامل سد کرج و با صرف سوبسید یک سال می توان به طور دائم هر 8 روز به اندازه ظرفیت کامل سد کرج از ورود آب شیرین به دریا جلوگیری نموده و از آن استفاده کرد.

* با سوبسید دو سال و سه ماه (4500 میلیارد تومان) می توان کلیه آبهای قابل مهار را که امروزه به هدر می رود. (21 میلیارد از 67 میلیارد متر مکعب) مهار کرده و مورد استفاده قرار داد و با این سرمایه گذاری مجموع دستاوردهای ذیل را به دست آورد:

- 21 میلیارد متر مکعب آب (شیرین) سطحی که اینک به دریا و اقیانوس می ریزد مهار می گردد.
- 1/5 میلیون هکتار (15 هزار کیلومتر مربع) از زمینهای ایران (بیش از کل وسعت استان گیلان) زیر کشت آبی خواهد رفت و آبیاری زمینهای زیر کشت فعلی بهبود خواهد یافت
- تمامی آب صنعتی مورد نیاز ایران تامین خواهد شد
- آب شهری و روستایی برای 40 میلیون نفر تامین خواهد شد.
- نیروگاههایی با ظرفیت حدود 8500 مگاوات ساعت (بیش از 4 برابر ظرفیت نیروگاههای آبی موجود کشور) ایجاد می شود که برق بیش از 10 میلیون خانه (تمام خانه های ایران) را تامین می کند.

*با اختصاص سوبسید يك ساعت مواد سوختي وانرژي زا به مهار و استفاده از آب مجموع دستاوردهاي ذیل حاصل مي شود:

- سالانه 1 ميليون متر مکعب آب که به دریا ریخته مي شود، مهار مي گردد
- 76 هکتار از اراضي خشک براي همیشه به زیر کشت آبي مي رود.
- آب مورد نیاز بیش از 2000 نفر شهري و روستايي تامین مي گردد
- برق مورد نیاز 524 خانه براي همیشه تامین مي شود و...

شور و شیرين

میزان متوسط آب رودخانه اي ايران کلاً در حدود 93 ميليارد متر مکعب در سال است که به طور متوسط فقط حدود 26 ميليارد متر مکعب آن مورد استفاده قرار مي گيرد و 60 ميليارد متر مکعب نیز از کشور خارج شده و همه آن به دریا (با آب شور) مي ریزد و بدین ترتیب از حيز انتفاع خارج مي گردد.

به عبارت ديگر هر 30 ساعت به اندازه ظرفيت کامل سد کرج آب شیرين به اقيانوس و دریا مي ریزد. با صرف سوبسید دو سال و سه ماه مي توان 21 ميليارد متر مکعب آب شیرين را مهار کرد يعني با سوبسید دو سال و سه ماه مي توان به طور دائم هر هفته به اندازه دو برابر ظرفيت کامل سد کرج و همچنين با صرف سوبسید يك سال مي توان هر 8 روز به اندازه ظرفيت کامل سد کرج از ورود آب شیرين به دریا جلوگیری کرد و ضمن استفاده از آب آن در تولید برق نیز بهره برد.

* با صرف سوبسید حدود يك سال مي توان برقي مصرفي حدود 4 ميليارد و 600 هزار نفر را تامین کرد.

* اگر قرار بود آب شیريني را که اينک به دریا مي ریزد و با سوبسید يك سال مي توان آن را مهار کرد (9/3 ميليارد از 60 ميليارد متر مکعب) از آب شور دریا و با دستگاه آب شیرين کن به دست آيد بايد هر سال 22 ميليارد دلار هزینه کرد که براي اين کار مخارج دستگاه آب شیرين کن روزانه يك ميليون و 600 هزار بشکه گازوئيل سوبسیدار و 255 هزار مگاوات ساعت برق (يعني حدود 14 برابر کل ظرفيت برق کشور) مي رسد حال آنکه با صرف فقط 11 ميليارد دلار (سوبسید يك سال) و آن هم فقط براي يك بار مي توان همه ساله اين مقدار آب را

مهار کرده و 3777 مگاوات ساعت، برق آبی به دست آورد برقی که نمی توان از پالایش آب شور به دست آورد.

*پالایش هر متر معکب آب به وسیله دستگاههای آب شیرین کن با استفاده از انرژی سوبسیددار، حدود 3/4 دلار هزینه دارد و آب شیرین جزایر ایرانی ابوموسی، قشم، کیش و ... از همین طریق تامین می گردد.

دوراهی

راههایی که در پیش است

حقیقت این است که با توجه به واقعیات موجود دو راه برای کشور وجود دارد:

1- ادامه پرداخت سوبسید به نحو کنونی که قطعاً تأثیر عمیقی در مصرف سرمایه های ملی و از بین بردن منابع خدا داد نفتی و همچنین ادامه وابستگی بودجه کشور به صادرات محدود نفتی را به دنبال خواهد داشت که این امر موجب ضعف کشور در نیمه دوم دهه آینده شده و بحرانهای جدی تری را در آتیه به همراه خواهد داشت.

2- حذف سوبسید و مصرف سرمایه های ملی در رشد اقتصادی و تلاش روز افزون و خستگی ناپذیری تمامی اقشار در پیشرفت سریع در همه زمینه هایی که شکوفایی اقتصاد و کم کردن فاصله موجود میان کشورهای پیشرفته امروزی را به دنبال دارد، البته این امر مستلزم تحمل عوارض محدود و گذرایی است که اجتناب ناپذیر و در عین حال مشکل گشا می باشد.

وضعیت نفت در 10 سال بعد

اگر روند رشد مصرف نفت به روال کنونی ادامه یابد، بعد از حدود 10-13 سال صادرات نفتی نخواهیم داشت و مجبور خواهیم شد که پس از مدتی نفت مورد نیاز کشور را از خارج وارد کنیم اگر نفت ما تمام شود، کشورهایایی که امروز در چاههای نفت خویش را بسته اند و از نفت ارزان ما استفاده می کنند در زمان احتیاج ایران نفت را بشکه ای چند صد دلار به فروش خواهند رساند.

متأسفانه به دلیل قیمت کم و غیر واقعی انرژی در ایران در مصرف انرژی اسراف شده و دولت ناچار گردیده است که برای تامین مصرف کنونی علی رغم

تولیدات بسیار زیاد پالایشگاه های داخلی بخشی از درآمد حاصل از فروش نفت را به خرید انواع محصولات نفتی از خارج اختصاص دهد.

سایر منابع انرژی

وضعیت در صورت تعدیل قیمت نفت

اگر قیمت بنزین و سایر مواد سوختی، ارزش واقعی خود را به دست آورد، مسلماً موضوع اسراف در مصرف منتفی خواهد شد، در نتیجه مصرف نفت سیر نزولی خواهد داشت. در این صورت خواهیم توانست واردات این محصولات را قطع کرده، محصولات پالایش شده نفتی، نظیر بنزین، گازوئیل، نفت سفید و... را به قیمت بین المللی به خارج بفروشیم و درآمد بسیار بیشتری را در مقایسه با فروش نفت خام، عاید مملکت بنماییم و بالاخره آن را به نفع کشور به مصرف برسانیم.

همچنین در صورتی که مواد نفتی به ارزش واقعی خود برسد، راه برای رونق استفاده از سایر منابع انرژی نظیر انرژی تمام نشدنی خورشیدی و بادی و بکارگیری سیستم بیوگاز هموار خواهد شد.

البته تعدیل قیمت مواد سوختی و انرژی را بر سایر قیمتها تاثیر می گذارد، ولی فراموش نشود که صرف این سرمایه در سایر زمینه ها نظیر سدسازی، خانه سازی، کشاورزی، راه و... پس از به بهره برداری رسیدن آنها اثرات این گرانی را خنثی خواهد کرد.

سوبسید نفت و بنزین

چنانچه فرض شود که مواد سوختی باید مشمول سوبسید شود، اختصاص نیمی از سرمایه مملکت در سال برای اینکار غیر منطقی و مضر می باشد.

در مورد هزینه ها و سوبسید فرآورده های نفتی آیا می دانید؟

- 1- بابت استخراج هر لیتر نفت خام مبلغ 45 ریال هزینه می شود.
- 2- قیمت فروش هر لیتر نفت خام به خارج حدود 15 تومان است
- 3- بابت هر بار پر کردن باک بنزین ماشین معمولی (40 لیتر) دولت 1000 تومان سوبسید می دهد.

- 4- دولت باید هر ماشین سواری ماهانه حدود 15000 تومان سوبسید می دهد

- 5- دولت بابت بنزین مورد استفاده هر ماشین سواری پاترول ماهانه بیش از 20 هزار تومان سوبسید می دهد
- 6- در ایران نفت سفید بشکه ای حدود 1 دلار و بنزین بشکه ای حدود 3 الی 4 دلار به فروش می رسد
- 7- بنزین در پاکستان بشکه ای 80 و در ترکیه 111 دلار به فروش می رسد
- 8- دولت ترکیه، بابت هر لیتر بنزین 25 تومان مالیات دریافت می دارد و در ایران بابت هر لیتر 25 تومان سوبسید تعلق می گیرد.

اثر اسراف

فراوانی منابع نفتی کشورمان باعث شده است تا فراموش شود که این ماده حیاتی و این طلای سیاه، تمام شدنی است و در نتیجه مصرف فرآورده های نفتی در کشورمان به طور چشمگیری افزایش یافته است و اسراف زیادی صورت می گیرد.

در خصوص مصرف فرآورده های نفتی در ایران آیا می دانید که:

- مصرف روزانه بنزین از حداکثر 21/5 میلیون لیتر در سال 70 به حداکثر 31/5 میلیون لیتر در سال جاری افزایش یافته است.
- حداکثر مصرف نفت سفید روزانه از 20 میلیون لیتر در زمستان سال 70 به 31 میلیون لیتر در زمستان گذشته رسیده است.
- مصرف گازوئیل از حداکثر مصرف روزانه 52 میلیون لیتر به 60 میلیون لیتر در سال جاری افزایش یافته است.
- در تهران روزانه 8 میلیون لیتر بنزین و 2 میلیون لیتر گازوئیل مصرف می شود.
- مصرف مواد سوختی و انرژی را در ایران با مصرف این مواد در هند برابر است.

ایران خریدار محصولات نفتی

علی رغم تولید فراوان محصولات پالایش شده نفتی نظیر بنزین، گازوئیل، نفت سفید و غیره به دلیل مصرف بسیار زیاد این محصولات در ایران، وزارت نفت

تقریباً مقداری از تمامی محصولات فوق را از خارج خریداری کرده و در اختیار مصرف کنندگان قرار می دهد.

قیمت محصولات مذکور حدوداً تنی 200 دلار به بالا است، به عبارت دیگر اگر ایران در مصرف این مواد صرفه جویی نماید، می تواند تولیدات داخل را با همین قیمت به خارج صادر کند. اگر هر تن بنزین 1000 لیتر فرض شود قیمت هر لیتر بنزین 25 سنت خواهد بود بدین معنی که هر 40 لیتر (یک باک بنزین) 10 دلار ارزش دارد و مصرف کننده داخلی بابت آن فقط 200 تومان می پردازد و بقیه از سرمایه عمومی مملکت کسر می گردد.

سوبسید و استقراض

سوبسید و استقراض خارجی

دولت برای پیشبرد طرحهای اقتصادی مورد نیاز کشور چندین میلیارد دلار از خارج وام گرفت، در عین حال که هر سال 11 میلیارد دلار سوبسید به مواد سوختی و انرژی را تعلق گرفته است. به عبارت دیگر می توان گفت که دولت از خارج وام می گیرد و بهره می پردازد تا نفت خام را بشکته ای 5 دلار استخراج، تصفیه و حمل نماید و آن را به قیمت بشکته ای 3 تا 4 دلار در معرض اسراف عمومی قرار دهد. آیا بهتر نبود دولت به جای پرداخت سالانه 11 میلیارد دلار سوبسید مواد سوختی و انرژی را این مبلغ را صرف ساخت امور زیر بنایی می کرد و مجبور نمی شد از خارج وام بگیرد؟

واقعیت این است که اگر تلاشی در جهت بسیج تمامی امکانات برای رشد اقتصادی و نجات کشور صورت نگیرد، بحران در دهه آینده گریبان کشور را خواهد گرفت، بحرانی که همه کشورهای اسلامی تولید کننده نفت را در آینده تهدید می کند.

تعیین قیمت فرآورده های نفتی

در اینجا این سوال مطرح می شود که آیا برای تعیین قیمت فرآورده های نفتی باید قیمت این فرآورده ها را مثلاً در اروپا و یا آمریکا ملاک قرار داد یا ارزش

نفت خام اولیه ملاك تعیین قیمت آن است؟ در پاسخ باید گفت که هیچکدام. به نظر اینجانب باید قیمتی را که با فروش به خارج به دست می آوریم ملاك قرار دهیم. اگر بخواهیم تعدیل قیمت به تدریج صورت گیرد، حتی اگر قرار باشد نفت خام زیر زمین به صورت مجانی در اختیار مصرف کننده داخلی قرار گیرد، باید در مرحله نخست، هزینه استخراج، تصفیه و حمل فرآورده های نفتی از مصرف کننده اخذ گردد و در جهت منافع عمومی به مصرف رسد. ضمن اینکه عدالت و مصلحت حکم می کند که در نهایت ارزش واقعی فرآورده های نفتی از مصرف کننده اخذ گردد و در جهت ایجاد تعادل در جامعه و رفع محرومیتها و کمک به مناطق محروم و توسعه کشور به مصرف برسد.

منافع ملت

راه ترقی و توسعه

اگر ایران بخواهد راه ترقی و توسعه را بپیماید و آینده درخشانی برای خویش فراهم آورد باید بودجه اداره کشور از نفت منفک گردد و کشور به مرحله ای برسد که بتواند در چاههای نفت را بسته و محصولات متنوع آن را با تصفیه و پالایش در مجتمعهای پتروشیمی تولید و از این محصولات پتروشیمی، کالاهای نهایی تهیه و صادر کند و اقتصاد مملکت را به پیش برد. این يك آرزوی بزرگ است که با همت، پشتکار و صبر تمامی افشار قابل حصول می باشد.

باید منابع غنی زیرزمینی کشورمان را در جهت کم کردن فاصله خود با غرب و بلکه پیشی گرفتن از آن به کار گیریم. این خواست قابل تحقق است و باید با امید به پیروزی در این راه گام برداریم و این فرمایش حضرت امام (ره) را باور داشته باشیم که "اگر بخواهیم می توانیم".

ایران با مردمی باهوش و مسلمان و با فرهنگی اصیل و زنده و تحت لوای حکومت اسلامی، کشوری با وسعت بسیار زیاد و جایگاه مهم ژئواستراتژیک و دارای آب و هوای متنوع و منابع غنی زیرزمینی است که مطمئناً زمینه رشد و توسعه بسیار زیادی دارد. لیکن لازمه این توسعه، رشد فرهنگ و وجدان کاری، سرمایه گذاری در تولید، تقید و اهتمام عمومی مردم به مصرف کالاهای ساخت

داخل، صرف جويي در مصرف، انضباط اجتماعي و همچنين صرف منابع ملي در امور زير بنايي و عام المنفعه مي باشد.

منافع ملت

به نفع ملت و کشور است که بودجه اختصاص یافته به سوبسید مواد سوختي و انرژی را، صرف ساختن خانه، مدرسه، دانشگاه، سد، جاده و راه آهن و ... گردد.

البته ساخت تاسیسات فوق الذکر چند سال طول می کشد. لکن پس از بهره برداري از این پروژه ها، تاثیرات قطعي آن در کاهش تورم نمایان می شود.

نکته قابل توجه این است که از زمان تحقق تعدیل قیمت مواد نفتي تا زمان ساخت تاسیسات و نمایان شدن آثار ضد تورمي آن چند سالي به طول می انجامد و این سالها، سالهاي سختي خواهد بود و باید با ارائه خدمات جبراني و فراهم نمودن تسهیلات لازم، مراقب بود که اقشار کم درآمد و محروم – که ولي نعمتان انقلاب هستند- با مشکلات لاینحل مواجه نشوند.

عواقب گراني فرآورده هاي نفتي

با گران شدن بنزین، طبیعتاً سایر اجناس نیز (به نسبت استفاده از مواد سوختي و انرژی را در تولید آن) گران خواهند شد. این امر ایجاب می نماید که حقوق کارگران و کارمندان افزایش یابد. همچنین عده ای که توان کار کردن ندارند، دچار مشکلاتي خواهند شد و نخواهند توانست خود را با شرایط جدید کاملاً وفق دهند و لذا باید بودجه کمیته امداد و بهزیستي به شدت افزایش یافته و امور تامین اجتماعي جهت ياري آنان شدیداً تقویت گردد.

تامین بودجه لازم براي این کار از محل تعدیل قیمت مواد نفتي ممکن می باشد و خوشبختانه این امر مورد توجه خاص ریاست محترم جمهوری و هیات دولت می باشد.

نگرانیها

اقتشار مختلف مردم نباید احساس کنند که حذف سوبسید به ضررشان است. حذف سوبسید در وهله اول به ضرر قشر متمکن است که امروزه بیشترین استفاده از سوبسیدها را به خود اختصاص داده اند، لیکن اقتشار فقیر و کم در آمد علی رغم اینکه حذف سوبسید مواد سوختی و مصرف آن در سازندگی کشور به نفعشان است، نسبت به حذف آن بیشتر ابراز نگرانی می کنند. البته بهبود وضع اقتصادی مملکت در نهایت به نفع تمامی اقتشار، اعم از فقیر و غنی خواهد بود.

پس از تعدیل

گرچه انجام طرحهای بزرگ و بلندمدت موثرتر و مفیدتر است، لیکن به نظر می رسد برای اینکه مردم ارجحیت مصرف این بودجه در سازندگی را زودتر لمس کنند و بیشتر و بهتر از تحقق این امر حمایت نمایند، مناسب است در چند سال اول تعدیل قیمت نفت، بیشتر در مواردی نظیر افزایش وسایل حمل و نقل عمومی، ساخت مدرسه، افزایش گنجایش دانشگاهها، تسریع در اتمام پروژه های نیمه تمام، افزودن بر وامهای تحصیلی، مسکن، ازدواج، بهبود وضع بیمارستانها و درمانگاهها، ایجاد مجتمعهای ورزشی و تفریحی و غیره سرمایه گذاری شود که نتیجه آن زودتر حاصل گردد.

مردم و رسانه ها

همکاری صبر و استقامت و تلاش و پشتکار مردم در جهت سازندگی لازمه موفقیت در ترقی و تعالی کشور است و رسانه های گروهی مهمترین نقش را در بسیج کردن عموم در این راستا دارند.

مردم را باید با فواید اجرای این طرحها و اثرات آن در زندگی و رفاه آینده خود و فرزندانیشان آگاه کرد تا سختیهای دوران بازسازی را تحمل کرده و دولت را در حد توان با صبر و شوق و نشاط یاری رسانند. رسانه های گروهی کشور، علماء، نویسندگان، هنرمندان و .. باید این واقعیت مهم را برای مردم به انحاء مختلف تشریح و تفهیم کنند.

رسانه ها همچنین باید به صورت مستند به مردم نشان دهند سایر مللی که به پیشرفت و رفاه چشمگیر نایل آمده اند، همین راه پر تلاش را طی کرده اند و رفاه امروز آنان نتیجه تحمل سختیها در گذشته نه چندان دور بوده است. مردم باید با عوامل و موانع رشد و توسعه اقتصادی آشنا شوند.

شاخصه های قدرت

شاخصه های قدرت يك کشور

از شاخصه های سنجش توان يك کشور، میزان تولید و مصرف آن کشور است. کشوری که بیشتر تولید و کمتر مصرف کند، نسبت به کشوری که تولید کمتر و مصرف بیشتری دارد، از موقعیت بهتر و بالاتری برخوردار می باشد. پرداخت سوبسید برای تولید موجب تقویت تولید و پرداخت سوبسید به مصرف کننده موجب افزایش مصرف می گردد.

علل پیشی گرفتن ژاپن نسبت به آمریکا

علت پیشی گرفتن ژاپن نسبت به آمریکا این است که مردم ژاپن پس از پایان جنگ جهانی دوم علاوه بر افزایش تلاش خویش برای تولید بیشتر، بسیار مقصد بوده و مصرف نسبتاً پایینی داشتند و مازاد تولید خویش را به صورت کالاهای صادراتی، روانه بازار جهانی کرده اند.

برای نمونه مسکن ژاپنیها بسیار کوچک می باشد، در حالی که آمریکاییها به ساخت خانه های وسیع عادت کرده اند. کوچکی مسکن ژاپنیها فقط به دلیل کمی وسعت کشورشان نیست، بلکه ژاپنیها حاضر نیستند، سرمایه خویش را با مصرف آن در ساخت خانه های بزرگ و مجلل راکد کنند و ترجیح می دهند این سرمایه را در تولید به کار بندند.

در حقیقت سرمایه های عظیم حاصل مجموع پس اندازهای خانواده های ژاپنی است و صرف این سرمایه ها در پروژه های عظیم صنعتی، تاثیر بسیاری در رشد اقتصادی ژاپن و پیشی گرفتن این کشور از کشورهای اروپایی و آمریکا داشته است.

توطنه آمریکا علیه ژاپن

امروزه آمریکا در صدد است، عوامل رشد ژاپن را از میان برداشته تا بتواند از ژاپن پیشی بگیرد، لذا تلاش می‌کند که فرهنگ مصرف را در ژاپن دامن زده و خانواده‌های ژاپنی را ترغیب کند تا پس اندازهای خود را خرج کنند و ... در نتیجه ژاپن از این منبع عظیم سرمایه که در تولید تاثیر بسزایی دارد، محروم گردد.

همچنین آمریکاییها تلاش دارند، تقید ژاپنیها در مصرف کالاهای ساخت داخل را در هم بشکنند، سنتی که در ژاپن (حتی زمانی که کالاهای ساخت این کشور از کیفیت بسیار نازلی برخوردار بود) بسیار مستحکم بوده است. همین تقید مصرف کننده ژاپنی مبنی بر مصرف کالاهای ساخت داخل کشورشان علی‌رغم کیفیت بهتر و ارزانتر کالای خارجی، توأم با تلاش و تعصب مدیر و کارگر آن کشور در تولید محصول با کیفیت بهتر موجب شد تا این کشور بر ویرانه‌های بازمانده از جنگ جهانی بنای ژاپن نوین را بنیان گذارد و به رشد سریع اقتصادی دست یافته در بسیاری از موارد از آمریکا و اروپا پیشی بگیرد.

توطنه غرب

توطنه غرب علیه توسعه ایران

باید اذعان نمود که آمریکا، انگلیس، اسرائیل و اذئاب آنان در جهت جلوگیری از توسعه و پیشرفت ملت عزیزمان بسیج شده‌اند و علاوه بر تلاش برای محاصره اقتصادی و کارشکنی در تمامی زمینه‌ها، جنگ روانی عظیمی را به راه انداخته‌اند. رادیوهای بیگانه، شبکه‌های جاسوسی و شایعه‌پراکنی، با اتکاء به مطالعات دقیق و کادر مجرب روانشناسان و متخصصان جنگ روانی خویش و با سرمایه فراوان در صدد هستند راه توسعه را بر ایران بسته، ملت را دچار رخوت و سستی کنند.

توطنه برای خدشه به امیدواریهای ملت

در حقیقت هدف اصلی این توطئه خارج کردن مردم از صحنه سازندگی کشور است و این هدف با ناامید کردن مردم از آینده و ایجاد بی‌اعتمادی، نسبت به

برنامه های نظام جمهوری اسلامی تحقق می یابد. از آنجا که لازمه پیشرفت، تحمل سختیهاست و این امر جز با امید به موفقیت و پیشرفت میسر نمی گردد، بنابراین رسانه های گروهی غرب سعی دارند با ایجاد خلل در همبستگی مردم با حکومت که بخشی از جنگ روانی سازمانهای جاسوسی است، امید و اعتماد مردم به آینده را از بین ببرند.

اینجاست که در می یابیم، چرا رهبر معظم انقلاب با اشاره به توطئه های خارجی ناامید کردن مردم را عملی ضد انقلابی و بزرگ نمایی مشکلات داخلی را خط تبلیغاتی دشمن با هدف ایجاد یاس و ناامیدی در مردم توصیف فرمودند.

آینده ای روشن

ملت ما به حول و قوه الهی خواهد توانست نردبان ترقی را با سرعت طی کند. ملت مسلمان ایران لیاقت و شایستگی این ترقی و زمینه آن را دارد. فقط باید خواست و اعتقاد داشت که با صبر و پشتکار، خواستن به توانستن تبدیل می شود.

امید است با بسیج عمومی و تلاش و پشتکار عظیم مردم باهوش و فداکار کشورمان در راه سازندگی و تلاشهای صادقانه دولت به ریاست رئیس جمهور محترم، با همکاری و مساعدت مجلس محترم شورای اسلامی و با یاری هنر و قلم هنرمندان و نویسندگان و رسانه های گروهی کشور و همگی، تحت رهبریهای داهیانیه مقام معظم رهبری به نتیجه برسد و جهان شاهد شکوفایی روزافزون کشور و ملت مسلمان ایران در تمام زمینه ها باشد.

بررسی آمار

واقعیت این است که باور این مطلب سخت است که بتوان با سوبسید هر روز مواد نفتی هزینه ساخت جاده بین دو شهر با فاصله 109 کیلومتر و یا با سوبسید یک سال بتوان هزینه ساخت جاده ای به طول دوره کره زمین را تامین کرد.

باور این مطلب سخت است که با سوبسید هر سال مواد سوختی و انرژی را می توان هزینه ساختمان دانشگاهی با ظرفیت 2 میلیون دانشجو را تامین کرد و با بودجه یک هفته سوبسید نفت می توان مجموعه ساختمانهای دانشگاههای تهران و شهید بهشتی را ساخت و بسیاری دیگر از آمارهایی که طی شماره های قبل به آن

اشاره شده است، طی شماره های آینده چگونگی انجام محاسبات آن ذکر خواهد گردید.

از خوانندگان محترم می خواهم حتماً قلم به دست گیرند و این محاسبات را خود نیز انجام دهند. مقایسه سوبسید نفت با موضوعات و مواردی که خود با آن سرو کار دارند، بسیار مفید خواهد بود و می تواند ابعاد فاجعه را برایشان روشن تر سازد.

فاجعه بودن صرف ثروت ملی کشور به عنوان سوبسید مواد سوختی و انرژی را به جای صرف آن در موارد سازندگی با انجام چنین بررسیهایی روشن خواهد شد.

ملاك محاسبه آمار

میزان سوبسید مواد سوختی و انرژی را

قبلاً تاکید شده بر طبق آمار ارائه شده از سوی دولت، مصرف مواد سوختی و انرژی را (شامل بنزین، گازوئیل، نفت سفید، مازوت، گاز و ...) در ایران روزانه، معادل 2 میلیون و 200 هزار بشکه نفت است. اگر قیمت نفت خام بشکه ای 13/5 دلار فرض شود، ارزش مواد سوختی و انرژی زای عرضه شده برای مصرف سالانه داخلی حدود 11 میلیارد دلار می گردد.

اگر قیمت امروز نفت (بشکه ای بیش از 16 دلار) در نظر گرفته شود میزان سوبسید حدود 13 میلیارد دلار می شود. معادل ریالی این مبلغ با احتساب نرخ آزاد ارز (حدود 240 تومان) بیش از 3 هزار میلیارد تومان می شود.

لیکن در این مقاله و در محاسبات آن سوبسید مواد سوختی و انرژی را همان 11 میلیارد دلار و با احتساب نرخ رسمی ارز (175 تومان) معادل ریالی 2 هزار میلیارد تومان در نظر گرفته شده است. محاسبه هر دلار 175 تومان که خود نوعی سوبسید دولتی را در بر دارد، گمراه کننده است و میزان واقعی سوبسید را کمتر از میزان واقعی نشان می دهد.

نکاتی که باید در رابطه با محاسبات به آن توجه داشت، به شرح زیر می باشد:

1- هر بشکه نفت صادراتی 159 لیتر است.

2- نرخ رسمي دلار در محاسبات 175 تومان و نرخ آزاد 240 تومان در نظر گرفته شده است.

3- فقط سوبسید مواد سوختی و انرژی زا (مواد نفتی)، مورد بررسی قرار گرفته و شامل سایر سوبسیدها نظیر سوبسید نان، شیر و ... نمی گردد.

نفت خام

هزینه استخراج مواد خام نفتی

طبق اظهار نظر کارشناسان نفتی، هزینه استخراج در مناطق مختلف متفاوت است، در خشکی، گاه تا 3 دلار و در دریا تا 5 دلار هزینه می شود. چنانچه حد متوسط هزینه استخراج 3 دلار فرض شود، هزینه استخراج هر لیتر نفت خام، حدود 1/9 سنت می گردد که با نرخ رسمی برابر 33 ریال و با نرخ آزاد بیش از 45 ریال می شود.

این بدین معنی است که مصرف کنندگان بابت مواد سوختی و انرژی زا، نه تنها پول نفت را نمی دهند بلکه هزینه استخراج و تصفیه و پالایش آن را نیز نمی پردازند.

قیمت بین المللی نفت خام لیتری 15 تومان

اگر قیمت هر بشکه نفت خام را 13/5 دلار فرض کنیم، قیمت هر لیتر نفت حدود 8/5 سنت معادل حدود 15 تومان می شود. این رقم قیمت بین المللی نفت خام و تصفیه نشده است. قیمت حقیقی نفت بیش از این رقم است و ایران تلاش می کند، نفت خود را به قیمت واقعی به بازار جهانی عرضه کند (با توجه به قیمت امروز نفت خام و ارزش آزاد دلار، قیمت هر لیتر نفت خام، حدود 25 تومان است).

قیمت بنزین

فروش هر بشکه 3 دلار

در ایران هر بشکه بنزین به قیمت 794 تومان در اختیار مصرف کنندگان قرار می گیرد، یعنی به نرخ رسمی (دلاری 175 تومان) هر بشکه (159 لیتری) 4/5 دلار و با نرخ آزاد بشکه ای 3/31 دلار به فروش می رسد این در حالی است که

قیمت فروش هر بشکه نفت خام رقمی بالاتر از 14 دلار است در پاکستان بنزین لیتری حدود 60 سنت و در ترکیه 70 سنت است. یعنی در ترکیه بنزین، بشکه ای 111 دلار و در پاکستان بشکه ای 95 دلار است. قاچاقچیان دلار را در بازار آزاد به ریال تبدیل کرده و با هر 3 دلار، یک بشکه بنزین خریداری می کنند و آن را به ترکیه یا پاکستان و ... برده و بشکه ای حدود 95 تا 111 دلار به فروش می رسانند. علت کمبود بنزین و سایر مواد نفتی در مناطق مرزی همین تفاوت زیاد قیمت است. در ایران نفت خام که بشکه ای 14 تا 17 دلار خریدار دارد پس از تصفیه و حمل به بشکه ای 3 یا 4 دلار عرضه می شود. درحالی که دولت ترکیه بابت هر لیتر بنزین 12% قیمت بنزین که حدود 25 تومان (با احتساب نرخ آزاد) است به عنوان مالیات از مصرف کننده اخذ می کند در ایران به هر لیتر 25 تومان سوبسید تعلق می گیرد.

قیمت هر بشکه نفت سفید کمتر از یک دلار

قیمت فروش هر لیتر نفت سفید در ایران 15 ریال است. قیمت فروش هر بشکه 2384 ریال می شود که با نرخ آزاد کمتر از یک دلار و با نرخ رسمی 1/36 دلار است. به عبارت دیگر نفت خام، بشکه ای 13/5 دلار پس از انجام هزینه پالایش به بشکه ای کمتر از یک دلار به فروش می رسد.

هر باک بنزین

سوبسید هر باک بنزین و سوبسید ماهانه

اگر گنجایش باک بنزین ماشین سواری 40 لیتر فرض شود و مصرف کننده بابت آن فقط 200 تومان پرداخت کند، دولت 1000 تومان سوبسید می دهد. اگر هر ماشین سه روز یک بار بنزین بزند ماهی 10 هزار تومان و اگر هر دو روز یک بار بنزین بزند 15 هزار تومان سوبسید به آن تعلق می گیرد و این مبلغ معادل حقوق یک ماه یک کارمند یا معلم است.

اگر باک بنزین ماشینهای پاترول که 70 لیتر گنجایش دارند و مصرف زیادی نیز دارند مورد محاسبه قرار می گیرد. مشخص می شود چه میزانی صرف سوبسید ماشینهای پاترول می شود به عبارت دیگر، کسی که پول خرید ماشین پاترول را

دارد از سوبسید ماهانه ای بسیار بیشتر از حقوق کسانی که هزینه خرید دوچرخه را نیز ندارند، برخوردار می‌باشند.

نگاهی گذرا به برخی عوامل و موانع توسعه اقتصادی در ایران

مبحث سوبسید نفت

در این قسمت مقاله موضوع مورد بررسی این است که با مبلغ (11 میلیارد دلار، معادل 2 هزار میلیارد تومان) سوبسید چه اقداماتی را می‌توان در جهت سازندگی کشور انجام داد.

احداث جاده آسفالتی 11 متری دور کره زمین

ساخت جاده فنی آسفالتی 11 متری (از آن نوع که بین اغلب شهرهای کشورمان وجود دارد و دارای یک باند رفت و یک باند برگشت می‌باشد) در مناطق هموار، هر کیلومتر حدود 33 میلیون تومان در مناطق تپه ماهور حدود 43 الی 54 میلیون تومان و در مناطق کوهستانی حدود 100 میلیون تومان هزینه در بر دارد. چنانچه تمام ایران تپه ماهور فرض شود و حد متوسط هزینه ساخت، 50 میلیون تومان فرض گردد، با مبلغ سوبسید مورد نظر می‌توان 40 هزار کیلومتر جاده 11 متری فنی دو بانده ساخت که این مقدار با دور کره زمین برابر است. به عبارت دیگر هر روز می‌توان 109 کیلومتر جاده ساخت یا به عبارت دیگر با سوبسید هر روز می‌توان ارتباط جاده ای بین دو شهر را تامین کرد.

آزاد راه

11000 کیلومتر آزاد راه بانده

هزینه ساخت هر کیلومتر آزاد راه 4 بانده (دو باند رفت و دو باند برگشت) حدود 170 میلیون تومان معادل 1 میلیون دلار می‌باشد. با سوبسید یک سال مواد سوختی و انرژی را می‌توان بیش از 11 هزار کیلومتر آزاد راه 4 بانده ساخت. وزارت راه و ترابری برنامه ساخت 4000 کیلومتر راه را مدنظر قرار داده است و انجام آن را برای کشور ضروری دانسته و در حال اقدام یا در صدد تامین بودجه آن است.

- 1- مرز بازرگانان تا تهران (600 کیلومتر)
- 2- ارتباط سراسری از آستارا به گرگان
- 3- تهران به شمال کشور
- 4- قم – کاشان
- 5- کاشان- نطنز- اصفهان
- 6- نطنز – یزد- سیرجان- بندرعباس
- 7- قزوین- زنجان
- 8- تهران – ساوه
- 9- تهران- اراک- اندیمشک دزفول- اهواز- بندر امام خمینی
- 10- ...

اتوبوس و سوبسید

200000 دستگاه اتوبوس سوپر دولوکس

قیمت هر دستگاه اتوبوس سوپر دولوکس ساخت کشور- از نوعی که در مسافرتها بین شهری به کار می رود و به صورت آزاد قیمت گذاری شده و آماده واگذاری به متقاضیان می باشد- کمتر از 10 میلیون تومان است که در این محاسبه قیمت آن 10 میلیون تومان فرض شده است. سوبسید سالانه مواد سوختی و انرژی را برابر 200000 دستگاه اتوبوس می شود. قابل توجه آنکه شرکت واحد اتوبوسرانی تهران در حدود 4000 دستگاه اتوبوس دارد. بنابراین سوبسید یک ساعت مواد سوختی و انرژی را برابر 23 اتوبوس، یک روز برابر 547 دستگاه اتوبوس، یک هفته برابر 3847 دستگاه اتوبوس و هر ماه برابر 16666 دستگاه اتوبوس می باشد. به عبارت دیگر بابت هر 38 ثانیه، سوبسیدی برابر قیمت یک دستگاه اتوبوس صرف می شود.

کوه سوبسید

2000 کیلومتر تونل ماشین رو در کوه

هزینه ساخت تونلهای نه چندان طولانی هر کیلومتر 600 الی 700 میلیون تومان است. ساخت تونلهای طولانی، کیلومتری یک میلیارد تومان هزینه دارد و علت آن

نیز این است که باید تجهیزات تهویه هوا و روشنایی به کار گرفته شود. با سوبسید یکسال می توان 2 هزار کیلومتر تونل طولانی با تجهیزات کامل تهویه و روشنایی ایجاد کرد.

تونلی که برای آزاد راه تهران - شمال در نظر گرفته شده (که اگر احداث شود فاصله 198 کیلومتری فعلی را به 130 کیلومتر تقلیل خواهد داد) 33 کیلومتر است. یعنی با سوبسید 6 روز مواد سوختی و انرژی را می توان هزینه ساخت تونل 33 کیلومتری از این طرف به آن طرح رشته کوه البرز را تامین کرد.

جاده تهران به شمال در حال حاضر 198 کیلومتر است که با 33 کیلومتر تونل در کوه و 5 الی 6 کیلومتر پل فاصله تهران تا شمال به 130 کیلومتر تقلیل می یابد. هزینه این آزاد راه 4 بانده به شمال 150 میلیارد تومان برآورد شده است که با سوبسید 27 روز قابل تامین است.

2000

کیلومتر پل هوایی

هزینه ساخت هر متر مربع پل کاملاً فنی پیش تنیده با بتون، حدود 80 الی 100 هزار تومان می باشد. پل کلارک کرج متری 70 الی 80 هزار تومان تمام شده است. اگر عرض پل 12 متر فرض شود، هزینه هر متر طولی پل حدود 1 میلیون تومان می شود، یعنی هر کیلومتر 1 میلیارد تومان.

با سوبسید مورد اشاره می توان 2000 کیلومتر پل ساخت به عبارت دیگر بابت هر روز سوبسید می توان هزینه ساخت یک پل هوایی را به طول حدود 5/5 کیلومتر تامین کرد.

همچنین با سوبسید کمتر از یک هفته می توان هزینه ساخت پل بزرگ و استراتژیک 2 کیلومتری را که جزیره قشم را به بندر پل (در نزدیکی بندر عباس) وصل کند و امکان ارتباط زمینی با بقیه کشور و همچنین آسیای میانه را فراهم آورد، تامین کرد.

شهر سوبسید

هزینه ساخت يك ميليون آپارتمان

اگر هزینه ساخت هر متر مربع ساختمان 25 هزار تومان (بدون احتساب قیمت زمین) فرض شود که معمولاً هزینه آن کمتر از آن است، با سوبسید يك سال مي توان 800 هزار آپارتمان 100 متري يا يك ميليون آپارتمان 80 متري يا 2 ميليون آپارتمان 40 متري (که براي زوجهاي جوان مناسب است) ساخت. به عبارت دیگر در هر دقیقه مي توان 2 آپارتمان 76 متري يا 3 آپارتمان 50 متري ساخت. اگر خانواده هاي ساکن آپارتمانهاي 80 متري را 5 نفره و نيمي از ساکنان آپارتمانهاي 40 متري 2 نفره و نيمي دیگر 3 نفره فرض شوند، مي توان با سوبسید يك سال مواد سوختي و انرژي را هزینه ساخت مسکن مورد نیاز براي 5 ميليون نفر را تامین کرد. با توجه به جمعیت شهرهاي تهران و كرج مي توان نتیجه گرفت که با سوبسید دو سال مواد سوختي و انرژي را هزینه ساخت تمامی منازل مسکوني تهران و كرج و حومه این دو شهر را تامین کرد.

دانشگاه و سوبسید

هزینه ساختمان دانشگاه براي 2 ميليون دانشجو

در محاسبات زیر بنای مورد نیاز ساخت دانشگاه براي هر دانشجو را 20 متر در نظر مي گیرند. يعني ساختمان مورد نیاز براي احداث دانشگاهي با 10 هزار دانشجو به 200 هزار متر مربع زیر بنا نیاز دارد. ساخت هر متر مربع اگر 50 هزار تومان فرض شود با سوبسید يك سال مواد سوختي مي توان دانشگاهي با ظرفیت 2 ميليون دانشجو بنا کرد. يعني 80 برابر دانشگاه تهران که 25 هزار دانشجو ظرفیت دارد و 142 برابر دانشگاه شهید بهشتي که 14 هزار دانشجو ظرفیت دارد، مي توان بنا کرد. به عبارت دیگر با سوبسید هر روز مي توان هزینه ساختمان دانشگاهي با ظرفیت 5479 نفر را تامین نمود يا با هزینه سوبسید 4/5 روز، هزینه ساخت دانشگاهي مثل دانشگاه تهران با تمامی ساختمانهاي آن در نقاط مختلف شهر تامین مي شود. همچنين هزینه ساخت دانشگاهي مثل دانشگاه شهید بهشتي با سوبسید 2/5 روز امکان پذیر است. ساخت دانشگاهي با ظرفیت مجموع دانشگاه تهران و دانشگاه شهید بهشتي با سوبسید يك هفته مواد

سوختي و انرژي زا تامين مي شود قابل توجه آنکه بودجه امسال وزارت علوم 23 ميليارد تومان است و اين وزارت اميدوار است تا سال 1390 (يعني تا 17 سال ديگر) دو ميليون دانشجو به ظرفيت فعلي دانشگاهها بيازايد.

مدرسه و سوبسيد

ساخت 100 هزار مدرسه 10 کلاسه

هزينه ساختمان هر مدرسه 10 کلاسه مجهز به سالنهاي نماز و تجمع و ساير اتاقهاي مورد نياز يك مدرسه نوساز، با استاندارد بالا (بدون احتساب قيمت زمين)، در حدود 20 ميليون تومان مي باشد، لذا با سوبسيد يك سال مي توان 100 هزار مدرسه 10 کلاسه و مجموعاً يك ميليون کلاس درس ساخت. به عبارت ديگر مي توان به جاي سوبسيد نفت در هر 5 دقيقه يك مدرسه و در هر ساعت 11 مدرسه و در هر روز 273 مدرسه احداث کرد.

18

تراکتور براي هر روستا

قيمت يك تراکتور بالاتر از $1/8$ ميليون تومان است برخي از انواع آن 2 يا 3 يا $4/5$ ميليون تومان است. قيمت يك نوع تراکتور 75 قوه اسب ساخت خارج با احتساب هزينه حمل به ايران، 10 هزار دلار است. با توجه به اينکه سوبسيد مواد نفتي و انرژي زا 11 ميليارد دلار است مي توان 1100000 تراکتور به ايران وارد کرد. با احتساب حدود 60 هزار روستا در ايران به هر روستا هر ساله 18 تراکتور مي رسد.

ايجاد شغل براي بيش از يك ميليون نفر

اين بودجه در هر بخش از سازندگي که به کار رود، براي بيش از يك ميليون نفر ايجاد شغل مي کند.

شما به جاي دولت

حال بايد بررسي كرد كه صرف سرمايه مملكت در كدام يك از موارد فوق به نفع ملت است. به نقش ساخت تونل، پل، آزاد راه و جاده در ايران و همچنين تاثير ان در تقايل تصادفات، کوتاه كردن مسيرها، استهلاك كمتر وسائل نقلیه، سرعت بيشتر در حمل و نقل و صرفه جويي در مصرف بنزين و گازويل بيانديشيد.

ملاحظه كنيد اگر به جاي سوبسيد بنزين ده ها هزار وسيله نقلیه عمومي به امكانات موجود اضافه شود، چه تاثيري در زندگي روزمره مردم خواهد داشت و چقدر از وقت مردم كه اينك در ترافيك سرسام آور صرف مي شود آزاد خواهد شد.

به نقش ساخت 2 ميليون آپارتمان براي زوجهاي جوان بيانديشيد و ببينيد كه چه معضل بزرگي را در تشكيل خانواده برطرف مي كند و چه آثار فرهنگي بر جاي مي گذارد.

به آثار ساخت دانشگاههاي با ظرفيت 2 ميليون دانشجو يا ساخت 100 هزار مدرسه بيانديشيد و ببينيد چه تاثير عظيمي در ايران و آینده جوانان مملكت و كشورمان بر جاي مي گذارد.

براي اينكه به تاثير مصرف اين بودجه در سازندگي كشور پي ببريد، پيشنهاد مي شود خود را به جاي دولت فرض كرده يك برنامه 5 ساله فرضي را با بودجه سالي 11 ميليارد دلار (55 ميليارد دلار در پنج سال) معادل 100 هزار ميليارد ريال طراحي كرده و تركيبی از موارد فوق را به كار گيريد.

نكته اي را كه نبايد فراموش كرد اين است كه اصل سوبسيد به دلار است و لذا تغيير نرخ دلار تغيير چنداني در مبالغ هزينه نخواهد گذاشت زيرا در صورت گران شدن دلار مطابق ريالي مبلغ سوبسيد نيز افزايش خواهد يافت.

ذكر اين نكته ضروري است كه درآمد كشور از فروش نفت در طول برنامه پنج سال اول 69 ميليارد و 800 ميليون دلار (سالي 24 ميليارد دلار) بوده است.

در برنامه ريزي پيشنهادي همواره اين موضوع را در نظر داشته باشيد كه با افزايش روند مصرف مواد سوختي و انرژي زا به روال كنوني ظرف 10 الي 13 سال آینده كشور ديگر توان صادرات نفتي را نخواهد داشت.

مهارسوبسید

با اختصاص سوبسید يك سال مواد سوختي و انرژي زا (11 میلیارد دلار معادل 2 هزار میلیارد تومان) به مهار آبها و استفاده بهینه از آنها نتایج ذیل حاصل می گردد:

1- حدود 9/5 میلیارد متر مکعب آب در سال که اینک به دریا می ریزد مهار شده و مورد استفاده قرار می گیرد.

2- بیش از 666 هزار هکتار اراضي خشك زیر کشت و آبیاري قرار می گیرد.

3- آب شهري و روستايي براي جمعيتي حدود 18 میلیون نفر فراهم می گردد.

4- نیروگاههاي آبي با ظرفیت 3777 مگاوات ساعت ایجاد می شد که برق حدود 5 میلیون منزل مسکوني را تامین می کند.

لازم به ذکر است که میزان متوسط آب رودخانه اي ایران کلاً در حدود 93 میلیارد متر مکعب در سال است که از آن میزان به طور متوسط حدود 26 میلیارد متر مکعب مورد استفاده قرار می گیرد و 60 میلیارد متر مکعب نیز به دریا و اقیانوس (با آب شور) می ریزد و از حیز انتفاع خارج می گردد.

از 60 میلیارد متر مکعب نیز با تکنولوژی امروزي که اقتصادي باشد 21 میلیارد متر مکعب کلاً قابل مهار است.

به عبارتي دیگر با سوبسید دو سال و سه ماه (4500 میلیارد تومان) می توان کلیه آبهاي را که امروزه به هدر می رود مهار کرده و مورد استفاده قرار داد و با این سرمایه گذاري مجموع دستاوردهاي ذیل را به دست آورد:

1- 21 میلیارد متر مکعب آب (شیرین) سطحی که اینک به دریا و اقیانوس (با آب شور) می ریزد مهار می گردد.

2- 1/5 میلیون هکتار (15 هزار کیلومتر مربع) از زمینهاي ایران (بیش از کل وسعت استان گیلان) زیر کشت و آبیاري خواهد رفت و آبیاري زمینهاي زیر کشت مهمي بهبود خواهد یافت.

3- تمامی آب صنعتي مورد نیاز ایران تامین خواهد شد.

4- آب شهري و روستايي براي 40 میلیون نفر، تامین خواهد گردید

5- نیروگاه‌هایی به ظرفیت حدود 8500 مگاوات ساعت (بیش از 4 برابر ظرفیت نیروگاه‌های آبی موجود کشور) ایجاد می‌شود که برق تمام خانه‌های ایران (بیش از 10 میلیون خانه) را تامین می‌کند.

کشاورزی و سوبسید

گزارش کاملتری درباره زمینه‌ها و امکانات موجود در این مورد ذیلاً درج می‌شود تا ابعاد موضوع بیشتر روشن گردد:

میزان متوسط آب روخانه‌های ایران کلاً در حدود 93 میلیارد متر مکعب در سال می‌باشد که از آن میزان به طور متوسط فقط حدود 26 میلیارد متر مکعب مورد استفاده قرار می‌گیرد و همراه حدود 45 میلیارد متر مکعب آب زیرزمینی سالانه حدود 5/25 میلیون هکتار از اراضی کشور را آبیاری می‌نماید.

از 67 میلیارد متر مکعب بقیه آب سطحی حدود 7 میلیارد متر مکعب مربوط به جریان سطحی در حوزه‌های آبی بسته (دریاچه‌ها، باتلاقها و ... درون کشور) است و 60 میلیارد متر مکعب باقیمانده، آبی است که به دریاها و اقیانوسها می‌ریزد و یا از مرزها خارج می‌گردد.

با اجرای صدها پروژه سد سازی و تامین آب سطحی که در واقع کلیه طرح‌های قابل ارائه در سطح کشور می‌باشد، می‌توان آب مهار شده سطحی را از 26 میلیارد متر مکعب فعلی به 47 میلیارد متر مکعب افزایش داد و با غنی شدن بیشتر آب‌های زیرزمینی بهره‌برداری از آن را حدود 5 میلیارد متر مکعب توسعه داد و در نتیجه آب‌های سطحی را به شرح زیر در زمینه‌های کشاورزی، شهری و صنعتی به مصرف رساند.

ارقام به میلیارد مترمکعب		میزان آب کشور و مصارف آن				
خروج از پتانسیل آب‌های سطحی	پتانسیل کشور	کل آب مصرفی	صنعتی	شهری و روستایی	کشاورزی	
67	93	26	25%	75%	25	وضع فعلی
46	93	47	1/5	3/5	42	وضع پس از اجرای طرح
-	-	21	2/25	2/75	17	افزایش بهره‌برداری

برخی از طرح‌های مورد اشاره عبارتند از انتقال آب کارون به اصفهان و یزد، انتقال آب زاینده رود به یزد، انتقال آب نر به قم و گلپایگان و احداث سد‌های کارون 3 و 4 و 6 و 7 و سد‌های کرخه، طالقان، تجن، سیوند، آخرین، رئیس علی دلواری، تلوار، اسطور،؛ کاریانی و ده‌ها سد و پروژه دیگر.

مجموعه طرح‌های تامین آب که هزینه‌های انجام آن در این مقاله محاسبه شده‌اند، طرح‌هایی هستند که با تکنولوژی امروزی توجیه پذیر هستند و با اجرای این پروژه‌ها، باز حدود 46 میلیارد متر مکعب و یا حدود 50 درصد از آب‌های سطحی کشور بدون استفاده موثر از دسترس خارج می‌شود که برای استفاده از آن باید منتظر تکنولوژی‌های جدید بود.

کشت و سوبسید

با مهار و دسترسی به 17 میلیارد متر مکعب آب برای کشاورزی و اجرای پروژه‌های احداث شبکه‌های آبیاری و زهکشی می‌توان حدود 1/5 میلیون هکتار از اراضی کشور را آبیاری کرد و آبیاری زمین‌های آبی فعلی را بهبود بخشید. همچنین با 2/75 میلیارد متر مکعب آب شهری و روستایی، آب مورد نیاز 40 میلیون نفر جمعیت کشور تامین می‌گردد و با 1/25 میلیارد متر مکعب، کلیه آب مورد نیاز صنایع تامین می‌شود در ضمن می‌توان نیروگاه‌هایی با ظرفیت 8500 مگاوات ساعت ایجاد کرد.

هزینه‌های اجرایی پروژه‌هایی تامین آب حدوداً 33 هزار میلیارد ریال برآوده شده است که حدوداً 15 هزار میلیارد ریال آن مربوط به نیروگاه‌های برق آبی و حدود 1700 آبیاری و زهکشی در حدود 12 هزار میلیارد ریال و کل هزینه پروژه‌ها معادل 45 هزار میلیارد ریال می‌باشد.

با توجه به اینکه اجرای پروژه‌های مورد اشاره وضعیت آبیاری زمین‌های کشاورزی فعلی را نیز به شدت بهبود می‌بخشد، وضعیت کشاورزی و تولیدات محتمل حاصل از اجرای پروژه‌های مورد نظر را می‌توان به شرح زیر پیش بینی نمود.

شرح	وضع فعلي	پس از اجراي پروژه ها	افزايش	تغييرات (درصد)
سطح كشت به ميليون هكتار	5/25	6/8	1/5	130
توليد به ميليون تن	28	65	37	230

اگر در آمد خالص سالانه هر هكتار را به طور متوسط معادل 1/5 ميليون ريال در نظر بگيريم، در آمد خالص حاصل از 1/5 ميليون هكتار اراضي آبي جديد معادل 225 ميليارد تومان در سال خواهد بود و با منظور نمودن بهبود آبياري اراضي آبي موجود اين مقدار باز هم افزايش خواهد يافت. براي محاسبه كل در آمد سالانه بايد در آمد حاصل از نيروي برق توليدي و ارزش آب شهري و صنعتي را نيز به آن اضافه كرد.

برق و سوبسيد

براي درك بهتر مفهوم توليد 3777 مگاوات ساعت برق به عنوان يكي از نتايج مصرف، معادل يك سال سوبسيد مواد سوختي و انرژي زا در مهار آب، يا مفهوم 85000 مگاوات ساعت برق در صورت مصرف معادل دو سال و سه ماه سوبسيد نفت نكات ذيل قابل ذكر مي باشد:

جمع كل قدرت نصب شده عملي در كل ايران (شامل انواع آبي، گازي، بخاري، و ديزلي) 17900 مگاوات ساعت است كه فقط 1950 مگاوات ساعت آن مربوط به مجموع نيروگاههاي آبي کشور است. به عبارت ديگر با مصرف يك سال سوبسيد مواد سوختي در مهار و استفاده از آب از جمله مي توان برق توليدي کشور را حدوداً به سه برابر مجموع ظرفيت تامي نيروگاههاي آبي کشور رساند. لازم به ذكر است كه مصرف كل برق شهر تهران 2700 مگاوات ساعت و مصرف كل برق استان تهران 3500 مگاوات در ساعت مي باشد. ظرفيت توليد برق برخي از سدهاي کشور به مگاوات ساعت به شرح زير مي باشد:

سد ذر 466، سد امير كبير 80، سد سفيد رود 86، سد زاینده رود 53، سد لتیان 24، سد ارس 17، سد مهاباد 2 كه مجموع برق توليدي 9 سد فوق الذكر 770 مگاوات است. به عبارت ديگر برق توليدي ناشي از سرمايه گذاري معادل يك

سال سوبسید 5 برابر مجموع سدهای فوق یا 47 برابر سد امیرکبیر و یا 222 برابر سد ارس یا 1888 برابر سد مهاباد می باشد. به عبارت دیگر با سرمایه گذاری معادل یک سال سوبسید مواد سوختی و انرژی را در مهار و استفاده از آبهایی که امروزه به هدر می رود، می توان هر روز 10 مگاوات ساعت برق آبی معادل 5 سد مهابات به دست آورد.

معمولاً نیروگاههای آبی کشور حدود 8 ساعت برق در روز، تولید می کنند. به عبارت دیگر با سرمایه یک سال سوبسید در بخش آب نیروگاه آبی، هر روز 30216 مگاوات و هر سال 11028840 مگاوات و هر ماه 919070 مگاوات برق تولید می گردد. با توجه به اینکه هر مگاوات هزار کیلووات است اگر مصرف متوسط هر خانه مسکونی 250 کیلو وات در ماه فرض شود، با صرف سوبسید حدود یک ساعت می توان برق مصرفی بیش از 10 هزار خانه را تامین کرد

به عبارت دیگر با اختصاص سوبسید یک ساعت مواد سوختی و انرژی را به مهار و استفاده از آب مجموع دستاوردهای ذیل حاصل می شود

- 1- سالانه 1 میلیون متر مکعب آب که به دریا ریخته می شود، مهار می گردد
- 2- 76 هکتار از اراضی خشک برای همیشه به زیر کشت و آبیاری می رود
- 3- آب مورد نیاز بیش از 2000 نفر تامین می گردد
- 4- برق مورد نیاز 420 خانه برای همیشه تامین می شود.

یکصد سد

لازم به ذکر است که حداکثر ظرفیت سد کرج 205 میلیون متر مکعب است. در نتیجه می توان گفت که حدود 293 برابر این مقدار آب (60 میلیارد متر مکعب) از دسترسی خارج شده و به دریا و اقیانوس می ریزد که با صرف سوبسید معادل 30 ساعت، به اندازه ظرفیت سد کرج آب شیرین به اقیانوس و دریا می ریزد و با صرف سوبسید دو سال و سه ماه می توان به طور دائم هر هفته به اندازه دو برابر ظرفیت کامل سد کرج و با صرف سوبسید یک سال می توان به طور دائم و هر 8 روز به اندازه ظرفیت کامل سد کرج از ریختن آب شیرین به دریا جلوگیری و از آن استفاده کرد.

جدول سوبسید

جدول زیر نشان دهنده نتایج سرمایه گذاری معادل سوبسید مواد سوختی و انرژی (در مدت زمان مندرج در ستون عمودی سمت راست جدول) در پروژه‌هایی مهار آب و استفاده از آن می باشد.

قابل توجه آنکه مجموع دستاوردهای هر ستون افقی، نتایج حاصل از این سرمایه گذاری محسوب می گردد:

نتایج صرف مبلغ سوبسید معادل مدت زیر	میزان مهار آبی که هر سال از کشور خارج می گردد	میزان آبی که هر ساله به طور دائم به کشاورزی اختصاص می یابد	میزان آبی که هر ساله به طور دائم برای صنایع تامین می شود	میزان آبی که هر ساله و به طور دائم برای صنایع تامین می شود	تعداد جمعیتی که آب مورد نیاز آنها در شهر وروستا تامین می شود	میزان زمینی که زیر کشت و آبیاری قرار می گیرد	میزان انرژی برق که برای همیشه توسط نیروگاهها تامین می گردد	میزان برق تولیدی در هر ماه	تعداد خانه هایی که برق آنها تامین می شود (هر خانه 200 کیلو وات در ماه
دوساله و سه ماه	21 میلیارد متر مکعب	17 میلیارد متر مکعب	2/25 میلیارد متر مکعب	2/75 میلیارد متر مکعب	40 میلیون نفر	1/5 میلیون هکتار	8500 مگاوات ساعت	2 میلیون مگاوات	1/3 میلیون خانه
یک ساله	9/43 میلیارد متر مکعب	7/5 میلیارد متر مکعب	1 میلیارد متر مکعب	1/22 میلیارد متر مکعب	18 میلیون نفر	666 هزار هکتار	3777 مگاوات ساعت	920 هزار مگاوات	3/7 میلیون خانه
یک ساله	5/5 میلیون متر مکعب	20 میلیون متر مکعب	2/7 متر مکعب	3/35 میلیون متر مکعب	49000 نفر	1826 هکتار	10 مگاوات ساعت	2518 مگاوات	10 هزار خانه
یک ساله		862000 متر مکعب	114000 متر مکعب	139500 متر مکعب	2000 نفر	76 هکتار	430 کیلووات ساعت	104 مگاوات	420 خانه
یک ساله	14400 متر مکعب	14400 متر مکعب	1900 متر مکعب	2300 متر مکعب	33 متر	33 متر	7/1 کیلووات ساعت	1/75 مگاوات	7 خانه

شور و شیرین

همان طور که ذکر شد با سوبسید یک سال می توان هر ساله 9/33 میلیارد متر مکعب از آبی را که به دریا و اقیانوس می ریزد، مهار کرد. اگر قرار باشد همچون کشورهای حاشیه خلیج فارس با تصفیه آب دریا، آب شیرین بدست آورد باید برای تامین این مقدار آب شیرین (9/33 میلیارد متر مکعب) هر ساله بیش از 22 میلیارد دلار هزینه کرد حال آنکه با صرف نصف این مبلغ یعنی فقط 11 میلیارد دلار (سوبسید یک سال) و آن هم فقط برای یک بار با

اجرای پروژه های سد سازی برق آبی تولید کرد برقی که از پالایش آب شور بدست نمی آید.

لازم به ذکر است که پالایش هر متر مکعب آب با دستگاههای آب شیرین کن با استفاده از انرژی سوبسیدار، حدود 2/4 دلار هزینه دارد. قابل توجه آنکه آب آشامیدنی و کشاورزی جزایر ایرانی خلیج فارس نظیر ابوموسی، قشم، کیش و ... از طریق دستگاههای آب شیرین کن با همین هزینه تامین می گردد.

نکته قابل توجه دیگر اینکه برای تولید هر متر مکعب آب شیرین حدود 10 لیتر گازوئیل و 8 کیلووات برق مصرف میشود. این بدین معنی است که برای تولید 9/33 میلیارد متر مکعب آب شیرین در سال باید 93 میلیارد لیتر گازوئیل، برابر 585 میلیون بشکه در سال یا 1/6 میلیون بشکه گازوئیل در روز مصرف کرد و همچنین به نیروگاههایی با ظرفیت مجموعاً 255 هزار مگاوات ساعت برق یعنی بیش از 14 برابر ظرفیت کل تولید برق در کشور نیاز می باشد.

جنگ آب

با در نظر گرفتن واقیتهای مطرح شده در شماره های قبل می توان دریافت که چرا کشورهای مختلف اهمیت روز افزونی به مهار آب در کشور خویش می دهند و حتی گاه بر سر اختلاف در میزان اسفاده از رودخانه های مرزی تا پای جنگ پیش می روند.

با توجه به اطلاعات و آمار مطرح شده در این گزارش و علی رغم کمبود آب در ایران آیا حیف نیست آب شیرین خدادادی به آبهای اقیانوس و دریا بریزد و با آب شور مخلوط و از دسترس کشور خارج شود؟ و آیا بهتر نیست سرمایه عمومی مملکت به جای اتلاف به صورت سوبسید مواد سوختی و انرژی زا، در مهار آب، گسترش کشاورزی و ایجاد نیروگاه آبی اختصاص یابد.

البته باید توجه کرد که به این قبیل پروژه ها نباید تنها با شاخصهای اقتصادی نگاه کرد بلکه شاخصهای اجتماعی، فرهنگی، نظامی، جغرافیایی سیاسی، فضای سبز و محیط زیست نیز مطرح می باشد، مضافاً اینکه پروژه ها، درآمد های جنبی از قبیل درآمدهای حاصل از جلب سیاحان، بهبود بهداشت عمومی، ایجاد صنایع

جنبي، دامداري و دامپروري و غيره خواهد داشت و بسياري موارد مي تواند مانع وارد آمدن خسارت بسيار جاني و مالي بر اثر جاري شدن سيل گردد. خروج 60 ميليارد مترمكعب آب شيرين از حيطه مصرف و ريختن آن به دريا و اقيانوس براي كشور ايران با آب و هواي نسبتاً خشك يك فاجعه است و بايد تمامي توان كشور براي مهار و استفاده از اين نعمت بزرگ خداداي به كار رود.

مهار كرخه

با توجه به پيش بيني کاهش سوبسيد مواد نفتي (آنچه كه بعداً بخشي از آن به تصويب مجلس شوراي اسلامي رسيد) دولت اقدامات مهمي را در زمينه سازندگي، تداركديد. امضاء قرار داد احداث سد بزرگ كرخه از جمله اين اقدامات اساسي است.

گنجایش این سد بیش از 36 برابر سد كرج است و بیش از 7/7 ميليارد متر مكعب آب را كه عمده آن از كشور خارج مي شد مهار مي كند و جلوي سيلابهائي خروشان رودخانه كرخه را كه هر سال خسارات بسياري را در استان خوزستان بر جاي مي گذاشت مي گيرد.

3/3 ميليارد متر مكعب از اين آبهاي مهار شده با احداث تاسيسات وابسته به سد، جهت آبياري اراضي دشتهائي پاي پل حميديه قدس و دشت آزادگان واقع در شمال غربي و غرب استان خوزستان در وسعتي معادل 220 هزار هكتار تامين و تنظيم مي كند.

سپاه پاسداران انقلاب اسلامي ساخت اين سد عظيم را با طول تاج 3020 متر و ارتفاع 127 متر به عهده گرفته است.

اجراي اين پروژه عظيم و چندين پروژه مهم ديگر با تعديل هر چند جزئي در سوبسيد فرآورده هاي نفتي كه قرار است از ابتدای سال 1374 به اجرا درآيد، ممكن گرديده است.

ساخته و بهره برداري از اين سد قدم بزرگي در توسعه كشور است و دست آوري بزرگ براي ملت ايراني به حساب مي آيد.

جبران سوبسید

در قسمتهای قبل تاکید گردید به نفع ملت و کشور است تا بودجه ای که اینک صرف پرداخت سوبسید مواد سوختی و انرژی را می شود، صرف ساختن خانه، مدرسه، دانشگاه، سد، جاده و راه آهن و .. گردد. البته ساخت تاسیسات فوق الذکر چند سال طول می کشد، لیکن پس از آغاز بهره برداری از این پروژه ها تاثیرات قطعی آن در کاهش تورم نمایان می شود. نکته قابل توجه آنکه از زمان تحقق تعدیل قیمت مواد نفتی تا زمان ساخت تاسیسات و بروز آثار ضد تورمی آن چند سالی به طول می انجامد و این سالها، سالهای سختی است و با ارائه خدمات جبرانی و فراهم نمودن تسهیلات لازم باید مراقب بود تا اقشار کم در آمد و محروم که ولی نعمتان این انقلاب هستند با مشکلات لاینحل مواجه نشوند.

با گران شدن بنزین طبیعتاً سایر اجناس نیز (به نسبت استفاده از مواد سوختی و انرژی را در تولید آن) گران خواهد شد. این امر ایجاب می کند تا حقوق کارگران و کارمندان، افزایش یابد. همچنین عده ای که توان کار کردن ندارند دچار مشکلاتی خواهند شد و نخواهند توانست خود را با شرایط جدید کاملاً وفق دهند و لذا باید بودجه کمیته امداد و بهزیستی به شدت افزایش یابد و امور تامین اجتماعی جهت یاری آنان شدیداً تقویت گردد.

تامین بودجه لازم برای این کار، از محل تعدیل قیمت مواد نفتی ممکن می باشد و خوشبختانه این امر مورد توجه خاص ریاست محترم جمهوری و هیات دولت می باشد.

لمس سوبسید

اقشار مختلف نباید احساس کنند که حذف سوبسید به ضررشان است. حذف سوبسید در وهله اول به ضرر قشر متمکن است. که امروز بیشترین استفاده از سوبسیدها را به خود اختصاص داده است. لیکن اقشار فقیر و کم درآمد علی رغم اینکه حذف سوبسید مواد سوختی و مصرف آن در سازندگی کشور به نفعشان است بیشتر نسبت به حذف آن ابراز نگرانی می کنند. البته بهبود وضع اقتصادی مملکت در نهایت به نفع تمامی اقشار اعم از فقیر و غنی خواهد بود.

گرچه انجام طرح‌های بزرگ و بلندمدت موثرتر و مفیدتر است لیکن به نظر می‌رسد برای اینکه مردم ارجحیت مصرف این بودجه در سازندگی را زودتر لمس کنند و هر چه بیشتر و بهتر از آن حمایت نمایند، مناسب است در چند سال اول تعدیل قیمت نفت، بیشتر در مواردی سرمایه‌گذاری شود که نتیجه آن زودتر حاصل می‌گردد، نظیر افزایش وسایل حمل و نقل عمومی، ساخت مدرسه، افزایش گنجایش دانشگاه‌ها، تسریع در اتمام پروژه‌های نیمه‌تمام، افزودن بر وام‌های تحصیلی، مسکن، ازدواج، بهبود وضع بیمارستانها و درمانگاهها، ایجاد مجتمع‌های ورزشی و تفریحی و ...

خانواده و سوبسید

همکاری صبر و استقامت و تلاش و پشتکار مردم در جهت سازندگی، لازمه موفقیت در ترقی و تعالی کشور است و رسانه‌های گروهی در این خصوص، مهمترین نقش را در بسیج عمومی دارند.

تجربه مردم در زندگی عادی خود می‌تواند در تفهیم بهتر این موضوع، مورد استفاده قرار بگیرد، به طور مثال بسیاری از خانواده‌های ایرانی که در خانه استیجاری زندگی می‌کنند با بسیج امکانات و صبر و حوصله، مشکلات و دشواریهای دوران ساخت مسکن خویش را با متانت و به راحتی تحمل می‌کنند.

خانواده‌ای را تصور کنید که با حقوق یا درآمد ماهیانه خود هزینه زندگیشان نسبتاً تامین است و بخشی از حقوق یا درآمد ماهیانه را صرف سایر مایحتاج زندگی و احیاناً سالانه یک یا دو بار صرف هزینه سیاحتی می‌کنند. این خانواده برای تضمین و تامین آینده بهتر برای خود و فرزندان‌شان تصمیم می‌گیرند خانه‌ای را ساخته از حالت اجاره نشینی بیرون آیند.

در مدت حدوداً دو سالی که در حال ساخت خانه هستند، سختیهای زیادی را تحمل می‌کنند. در این مدت هم باید هزینه ساخت خانه را فراهم آورند و هم باید همچون گذشته به پرداخت اجاره منزل استیجاری بپردازند و شاید ناچار شوند، خانه کوچکتری را در مدت ساخت خانه اجاره نمایند. این خانواده ناچار است از سفرهای سیاحتی در این مدت صرف نظر کند و در هزینه‌های روزمره نیز صرفه جویی نماید و شاید هم مجبور شوند برخی از وسائل ارزشمند خویش نظیر

طلا و جواهرات زن خانه و فرش و ... را نیز جهت تامین هزینه خانه در دست احداث به فروش برسانند و از بانک نیز وام بگیرند تا اینکه بالاخره ساختمان به پایان برسد و این خانواده در آن مستقر شود و در این حالت دیگر نه هزینه ساخت می دهند و نه اجاره پرداخت می کنند. مسلم است که در این حالت نسبت به زمانی که مستاجر بودند رفاه بیشتری دارند و در زمان ساخت خانه وضعیت رفاهی آنان، بسیار پایین تر از زمان شروع ساخته خانه بوده است. پدر خانواده، همسر و فرزندان از آنجا که تامین آینده خود را در ساخت خانه می دانند، سختیهای دوساله دوران ساخت را با امید و شغف تحمل می کنند.

خلانواده بزرگ

وضعیت کشور به عنوان خانواده بزرگ ملت ایران از همین قانون برخوردار است با این تفاوت که دوران ساخت پروژه های بزرگ نظیر فولاد مبارکه چند سال طول می کشد.

در طول دوران ساخت مجتمع عظیم مبارکه سالانه حدود یک میلیارد دلار صرف ساخت این مجتمع می شد و در همین مدت نیز سالانه حدود یک میلیارد دلار صرف واردات همین محصولات می گردید. لیکن پس از تکمیل این مجتمع و آغاز بهره برداری از آن، هم هزینه ساخت پایان یافت و هم واردات بسیاری از محصولات آن قطع شد و حتی محصولات این مجتمع صادر گردید و در آمد ارزی قابل توجهی را برای کشور به ارمغان آورد.

همین موضوع در مورد سایر پروژه ها، من جمله پروژه عظیم و افتخار آمیز پتروشیمی بندر امام خمینی (ره) و پروژه هایی نظیر سدسازی، ساخت انواع کارخانه ها، نیروگاههای برق، بنادر، جاده، راه آهن و ... نیز صادق است.

مردم باید با فواید اجرایی این طرحها و اثرات آن در زندگی و رفاه آینده خود و فرزندانشان آگاه گردند. در این صورت همان طور که در مورد ساخت خانه برای خویش عمل می کنند، نه تنها سختیهای دوران سازندگی را تحمل می نمایند، بلکه دولت و یکدیگر را در حد توان با صبر و شوق و شغف یاری می رسانند. رسانه های گروهی کشور، علما، نویسندگان، هنرمندان و ... باید این واقعیت مهم را برای مردم به انحاء مختلف، تشریح و تفهیم کنند.

همچنین رسانه ها، باید به صورت مستند به مردم نشان دهند سایر مللی که به پیشرفت و رفاه چشمگیر نایل آمده اند همین راه پرتلاش را طی کرده اند و رفاه امروز آنان، نتیجه تحمل سختیهای در گذشته نه چندان دور می باشد، مردم باید با عوامل و موانع رشد و توسعه اقتصادی آشنا شوند.

جنگ روانی

باید اذعان نمود که آمریکا، انگلیس، اسرائیل و اذئاب آنان در جهت جلوگیری از توسعه و پیشرفت کشور و ملت عزیزمان، بسیج شده اند و علاوه بر تلاش برای محاصره اقتصادی و کارشکنی در تمامی زمینه ها، جنگ روانی عظیمی را به راه انداخته اند. رادیوهای بیگانه، شبکه های جاسوسی و شایعه پراکنی، با اتکاء به مطالعات دقیق و کادر مجرب روان شناسان و متخصصان جنگ روانی خویش و با سرمایه فراوان درصددند، راه توسعه را بر ایران بسته، ملت را دچار رخوت و سستی کنند.

در حقیقت هدف اصلی این توطئه خارج کردن مردم از صحنه سازندگی کشور و ایجاد جدایی بین مردم و دولت است. این هدف با ناامید کردن مردم از آینده و ایجاد بی اعتمادی نسبت به برنامه های دولت، امکان پذیر می گردد. از آنجا که لازمه پیشرفت تحمل سختیها است و تحمل سختیها با امید به موفقیت و پیشرفت ممکن می گردد، رسانه های گروهی غربی- که از سوی بخش جنگ روانی سازمانهای جاسوسی هدایت می شوند- برای از بین بردن امید و اعتماد مردم به دولت و ایجاد خلل در همبستگی مردم با حکومت بسیج شده اند.

منافع سرشار

روزنامه آمریکایی وال استریت جورنال در مقاله مورخ 1372/10/14 می نویسد:

ایران زمانی 10 الی 12 نرخ متفاوت ارز داشت. ایران با چند نرخی شدن ارز در واقع از طریق فشار مصنوعی بر ارزش دلاری بعضی اجناس، بخشی از اقتصاد خود را سوبسید کرد. اکنون بهای گزاف کوتاه مدت بابت خرابیهای ناشی

از تبدیل نرخ می پردازد تا سیستم به حال خود بر گردد... اگر ایران بتواند تا چند سال دیگر این مساله را تحمل کند منافع سرشاری عایدش خواهد شد.

همان طور که ملاحظه می شود، دشمن می داند که این سختیها، موقتی است و با عبور از گذرگاه سخت اصلاحات اقتصادی منافع سرشاری عاید کشور خواهد شد و راه پیشرفت سریع ایران هموار خواهد گردید.

در همین مقاله آمده است: "یک مقام آمریکایی که به دقت ایران را زیر نظر دارد می گوید چنین موقعیتی (مشکلات اقتصادی ایران) هر روز پیش نمی آید. "مطلب داخل پرانتز از خود مقام خارجی است.

بر اساس همین تحلیل است که امریکاییها و سایر دشمنان اسلام و کشور و ملت به این نتیجه رسیده اند که باید تمام تلاش خود را در دوران موقت گذار از سختیها، متمرکز کنند تا بلکه مانع رشد و پیشرفت چشمگیر ایران شوند.

در همین مقاله به نقل از کنت کتزمن عضو واحد تحلیلیگری سازمان جاسوسی آمریکا (سیا) در مورد خاورمیانه، می گوید: "مردم باید متقاعد شوند، رئیس جمهور ایران هیچ برنامه ای که بتواند اقتصاد ایران را نجات دهد ندارد."

آری هدف آمریکا ناامید کردن مردم به آینده است و آمریکا، انگلیس و اسرائیل هدایت جنگ روانی علیه ملت بزرگ ایران را به عهده گرفته اند و برای مردم اشک تمساح می ریزند.

اینجاست که در می یابیم چرا رهبر معظم انقلاب با اشاره به توطئه های خارجی ناامید کردن مردم را عملی ضد انقلاب و بزرگنمایی مشکلات داخلی ایران را خط تبلیغاتی دشمن با هدف ایجاد یاس و ناامیدی در مردم توصیف فرمودند.

ریاست محترم جمهوری با آگاهی از عمق توطئه دشمن در یکی از خطبه های نماز جمعه اظهار داشتند " ... مطلع هستم در یکی از مذاکراتی که در جلسات محرمانه کشورهای غربی درباره ایران بوده، آمریکاییها آنجا گفتند که ... نباید بگذاریم که این اتفاق بیافتد که ایران خودش را بسازد. اگر ایران خودش را ساخت دیگر کاری نمی توان کرد... این مارهای افسرده های که این زمستان را پشت سر گذاشته اند به این فکر افتاده اند که این همه خدمت را به گونه ای (منفی) مطرح کنند. در حالی که خودشان می دانند نقاط قوت است اما برای اینکه شما

مردم را دلسرد کنند اینها را مطرح می‌کنند اما باز هم اینها کور خوانده اند این مردم بسیار با شعورند..."

خوشبختانه ریاست محترم جمهوری با درک شرایط و مقتضیات تلاش خستگی ناپذیری را در اصلاح امور دارند. ایران با مردمی با هوش و مسلمان و با فرهنگی اصیل و زنده و تحت لوای حکومت اسلامی، با وسعت بسیار زیاد و جایگاه ژئواستراتژیک آب و هوای متنوع و با منابع غنی زیرزمینی مطمئناً زمینه رشد زیادی دارد. لازمه این رشد، فرهنگ و وجدان کاری، سرمایه گذاری، در تولید، تقید و اهتمام روز افزون عموم مردم در مصرف کالاهای ساخت داخل و صرف جویی در مصرف و رعایت انضباط اجتماعی است.

ملت ما به حول و قوه الهی خواهد توانست، نردبان ترقی را با سرعت طی کند. ملت مسلمان ایران لیاقت و شایستگی این ترقی و زمینه آن را دارد، فقط باید خواست و اعتقاد داشت که با صبر و پشتکار، خواستن به توانستن تبدیل می‌شود.